

Szabadíts meg minket,
Urunk, Istenünk,
és gyűjts egybe minket
a nemzetek közül,
hogy hálát adhassunk
szent nevednek,
és dicséretedben legyen
a mi dicsekvésünk!

Zsolt 106,47

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 10. • (3993.)
2025. március 9. • Ára 445 Ft

Ferenc pápáért mutattak be szentmisét a püspöki konferencia tagjai

Ferenc pápáért mutattak be szentmisét a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai Michael W. Banach apostoli nunciussal március 3-án a budapesti Szent István-bazilikában. Az esemény szónoka Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek volt. Fotó: Lambert Attila (Tudósításunk a 3. oldalon olvasható)

A kijevei nuncius
az igazi békéről
7. oldal

Gyógyulás Boldog Carlo Acutis
közbenjárására
12. oldal

Sorsfordító emberek

Berszán Lajos gyimesi plébános
és Reisz Pál OFM kapta a Gelsey-díjat

Két sorsfordító embernek: egy szerzetes-tanár-igazgatónak és egy lelkipásztor-iskolaalapítónak mondott köszönetet a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézet az elismeréssel. Berszán Lajos gyimesi-felsőloki lelkipásztor és Reisz Pál OFM munkásságát méltatták a nevelés ügyének szolgálatáért. Február 26-án a szegedi Dóm Látogatóközpontban ünnepelték a díjazottakat.

(Folytatás az 5. oldalon)

Venezuela első szentje

José Gregorio Hernández, a szegények orvosa

Ferenc pápa a Gemelli Klinikán is dolgozik: február 25-én, kedden jóváhagyta többek között Venezuela első szentjének kanonizálását. Venezuelában és egész Latin-Amerikában évek óta várták ezt a hírt, hiszen Hernández doktort szívükben hordozzák a helyi hívek.

(Folytatás a 7. oldalon)

A bántalmazott segítése az első, nem az intézmény jó híre

Vatikáni bizottság magyar tanácsadója a gyermekvédelemről

Benyusz Márta jogász, a Gyermekjogokért Egyesület elnöke január 7-étől a Kiskorúak Védelmével Foglalkozó Pápai Bizottság európai regionális tanácsadójaként dolgozik. Vele beszélgettünk a hazai egyházi gyermekvédelem helyzetéről, a bántalmazási esetek kezeléséről, megelőzéséről és a szentszéki bizottság terveiről.

(Interjúnk a 9. oldalon)

Közösség, részvétel, misszió

Konferenciát tartottak a szinodalitásról a Sapientian

Szinodalitás magyarul címmel rendeztek konferenciát március 1-jén Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A tanácskozás célja a világegyházi szinodus munkájának és eredményeinek hazai bemutatása, üzenetének hiteles és személyes tolmácsolása volt. Az esemény fővédnöke Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, valamint Német László SVD bíboros, Belgrád-Szendrő érseke volt.

(Összefoglalónk a 2. oldalon)

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Élet Krisztus szolgálatában

BÁTORSÁG

Készüljünk együtt Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására!

Bővebb információ a bodimariamagdolna.hu honlapon

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
Üzletkötés és jótételezés

Kövessük a bölcseket, vágyjunk Krisztusra!

**Kórházi kezelése miatt a Szent-
atya február 19-én nem tudta
megtartani a szokásos szerdai
általános kihallgatást, a Szent-
szék viszont közzétette az erre
az alkalomra készített katekézis
szövegét. Ez folytatása a jubi-
leumi, Jézus Krisztusról, a mi
reménységünkről szóló kateké-
zissorozatnak, a hatodik elmél-
kedés Jézus gyermekkoráról.
A mai beszéd témája: „Meglát-
ták a gyermeket... leborulva
imádták” (Mt 2,11). A bölcsek lá-
togatása az újszülött Királynál.
Az alábbiakban Ferenc pápa
teljes katekézisének fordítását
adjuk közre.**

Kedves testvéreim!

A Jézus gyermekkoráról szóló evangéliumokban van egy epizód, amelyet egyedül Máté beszél el: a bölcsek látogatása. Vonzani kezd néhány bölcset egy csillag megjelenése – mely sok kultúrában egy kivételes személy születésének az előjele –, s ezért útnak indulnak keletről, anélkül, hogy pontosan ismernék útjuk célját. A mágusokról, a bölcsekről van szó, olyan emberekről, akik nem tartoznak a szövetség népéhez. Legutóbb a betlehemi pásztorokról beszéltünk, akik a zsidó társadalmi élet peremére szorulva éltek, mert „tisztátalannak” tartották őket. Ma egy másik embercsoporttal találkozunk, az idegenekkel, akik azonnal a helyszínre érkeznek, hogy hódol-

janak Isten Fia előtt, aki egy egészen újfajta királyi uralommal lépett be a történelembe. Az evangéliumok tehát világosan elmondják, hogy a szegények és az idegenek azok között vannak, akik elsőként kaptak meghívást arra, hogy a gyermekké lett Istennel, a világ üdvözítőjével találkozzanak.

Úgy szoktak a bölcsekre tekinteni, mint a Noé három fiától származó ősi emberfajoknak, az ókorban ismert három földrésznek – Ázsiának, Afrikának és Európának –, valamint az ember három életszakaszának, a fiataloknak, a felnőttoknak és az öregeknek a képviselőire. Eltekintve az összes lehetséges értelmezéstől, ők olyan emberek, akik nem állnak mozdulatlanul, hanem a bibliai tör-

ténet nagy meghívottjaihoz hasonlóan indítást éreznek arra, hogy megmozduljanak, hogy útnak induljanak. Olyan emberek, akik képesek önmagukon túlra tekinteni, képesek felfelé nézni.

Az égen feltűnő csillag vonzása elindítja őket Júda földje felé, Jeruzsálem felé, ahol Heródes királlyal találkoznak. Naivitásuk és bizalmuk, mellyel a zsidók újszülött királyáról információt kérnek, Heródes ravaszságával találkozik, aki trónja elvesztésétől való félelmében azonnal megpróbál tisztán látni, kapcsolatba lép az írástudókkal, és megkéri őket, hogy vizsgálják ki a dolgot. A földi uralkodó hatalma így megmutatja, mennyire gyenge is valójában. A

szakértők ismerik az Írást, és azzal a hellyel kapcsolják össze a királyt, ahol Mikeás jövendölése szerint Izrael népének vezetője és pásztora születik (Mik 5,1), ez pedig a kicsiny Betlehem és nem a nagy Jeruzsálem!

Isten ugyanis – ahogy Pál apostol emlékezteti a korintusiakat – „azokat választotta ki, akik a világ szemében erőtleneek, hogy megszégyenítse az erőseket” (1Kor 1,27). Az írástudók azonban, akik pontosan tudják, hol születik a Messiás, megmutatják az utat másoknak, de ők maguk nem mozdulnak! Nem elég ugyanis ismerni a prófétai szövegeket, hogy Istennel egy hullámhosszon legyünk, hanem engedniük kell, hogy megmozduljon bennünk valami, engedniük kell, hogy Isten igéje felelőssé bennünk a keresés vágyát, Isten látásának a vágyát!

Ezen a ponton Heródes titokban – miként a csalók és az erőszakosak cselekszenek – megkérdezi a bölcsektől a csillag megjelenésének pontos időpontját, és arra buzdítja őket, hogy folytassák csak az útjukat, majd térjenek vissza, hogy hírt adjanak neki, hogy ő is elmehessen és imádhassa az újszülöttet. A hatalomhoz ragaszkodók számára Jézus nem befogadandó reményt, hanem megsemmisítendő fenyegetést jelent. Amikor a bölcsek ismét útra kelnek, a csillag újra meg-

jelenik és elvezeti őket Jézushoz, ami annak jele, hogy a teremtett világ és a prófétai szó azt az ábécét jelenti, amellyel Isten beszél hozzánk és segít abban, hogy rátaláljunk.

A csillag látványa visszatartathatlan örömet ébreszt ezekben az emberekben, mert a Szentlélek, aki mindazok szívét mozgatja, akik őszintén keresik Istent, örömmel is eltölti azt. A házba lépve a bölcsek leborulnak, imádják Jézust, és értékes, királyhoz, Istenhez méltó ajándékokat nyújtanak át neki. Miért? Mit látnak? Egy ókori szerző azt írja: „Kicsinyke testet látnak, melyet az Ige öltött magára; de az istenség dicsősége nincs elrejtve előlük. Csecsemőt látnak, de Istent imádják” (Aquilaia Cromatius: *Kommentár Máté evangéliumához*, 5,1).

A bölcsek így az első hívókké válnak a pogányok között, a minden nyelvből és nemzetből összegyűlt Egyház képmásai. Kedves testvéreim, menjünk mi is a bölcseknek, a remény eme záradokainak iskolájába, akik nagy bátorsággal indították lépteiket, fordították szívüket a felé és adták javaikat annak, aki nemcsak Izraelnek, hanem az összes népnek a reménye! Tanuljuk meg imádni Istent az ő kicsinységében, az ő királyi uralmában, mely nem eltipor, hanem felszabadít, és képessé tesz méltósággal szolgálni! És ajánljuk fel neki a legszebb ajándékokat, hogy kimutasuk neki hitünket és szeretetünket!

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Wikipédia**

Házigazdaként Fehérvári Örs Jákó OSB, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora köszöntötte a résztvevőket. Hangsúlyozta, hogy örömmel adnak teret ennek a konferenciának, hiszen a szinodalitás kérdéséről már sokszor volt szó a főiskola különböző rendezvényein.

Michael Wallace Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa köszöntőjében rámutatott, hogy a szinodalitás az Egyház alapvető aspektusa, s minden szintjének találkozásait magában foglalja. Három alappillére a közösség, a részvétel és a misszió. A nuncius a következőkben az ajándékok megosztásáról és a misszióról beszélt. Az előbbi azt jelenti, hogy minden egyes rész a maga különleges ajándékaival járul hozzá a többi rész és az egész Egyház javához. Nagy szerepe van ebben a hivatások, a karizmák és a szolgálatok kapcsolatának. Minden karizma érték, ezek teszik lehetővé az evangélium hirdetését. A szinodalitásban fontos helyet foglal el a béke építése, a közös otthon gondozása; emellett felhívja a figyelmet a gazdasági egyenlőtlenségre, a szekularizáció előretörésére, a migráció jelenlétére. Jellemzője az alázat, a meghallgatásra való nyitottság, az őszinte párbeszéd, a hídépítés, a bűnbánat és a megtérés – mutatott rá köszöntőjében a nuncius.

A világegyház szinodális megújulásának gyümölcseiről tartott előadást Nathalie Becquart XMCJ nővér, a Szinodus Főtitkárságának altitkára. A szinodalitás tulajdonképpen cselekedve tanult jelent, hiszen nekünk magunknak is a résztvevőivé kell válnunk ahhoz, hogy megértsük a lényegét. Ez egy „jelki megújulás és strukturális reform”. A szinodális Egyház meghallgat. A szinodalitás ajándék a világ számára – emelte ki Nathalie

A szinodalitás fontos jellemzője a meghallgatásra való nyitottság és az őszinte párbeszéd (Balról a negyedik Nathalie Becquart XMCJ nővér, jobbról a második Német László bíboros)

Becquart nővér. Első gyümölcse a csend, de abban is segít, hogy megtapasztaljuk az Egyház küldetését, és belássuk, hogy az Egyház egyszerre isteni és emberi. A szinodális út átalakító folyamat, amelynek fontos eleme a Lélekben folytatott, imával átjáró párbeszéd. A szinodális Egyház kapcsolatokra alapuló Egyház, melyben senki nem hoz egyedül döntéseket, amelyet átláthatóság és elszámoltathatóság jellemez, s ami a nőknek is nagyobb szerepet szán. A szinodalitás felértékeli a helyi egyház szerepét, rámutat a képzések és az ökümenikus párbeszéd jelentőségére. Becquart nővér mindenkit arra biztatott, hogy a püspöki szinodus záródokumentumát kis közösségekben is olvassák.

Német László SVD bíboros, belgrádi érsek a szinoduson szerzett személyes tapasztalatairól beszélt. Mint elmondta, a római lakóhely kiválasztása sajátos szempontokat követett.

Volt, akinek már jól megszokott helye volt, míg másokat véletlenül helyeztek el, ez pedig alkalmat adott új kapcsolatok kialakítására. Az étkezések is lehetőséget kínáltak arra, hogy a résztvevők találkozzanak egymással. Német László bíboros élményszerű előadásában kiemelte, a szinodusnak hetven olyan résztvevője volt, akik eddig nem voltak jelen hasonló tanácskozáson.

A szinodus fő vitapontjait és lényegi újdonságait Csiszár Klára pasztorálteológus ismertette. Az előadó bemutatott egy-egy képet a II. Vatikáni Zsinatról és a szinodusról. A különbség szembevető volt: a második képen állók közé akár magunkat is oda tudtuk képzelni. A szinodális Egyház a részvétel lehetőségét jelenti. Az előadó rámutatott: a reform hívei az idők jeleire szeretnének reagálni, míg annak ellenzői a tanítóhivatalra hivatkoznak. A szinodus a hagyomány,

tanítóhivatal működése és az idők jelei között kapcsolatot lát, ezzel pedig lehetőséget nyújt egy pasztorálteológiai megközelítésre. A szinodus a kritikai önreflexiót is sajátosan értelmezi, ráirányítva a figyelmet a már említett átláthatóságra és elszámoltathatóságra. Az Egyháznak tisztában kell lennie gyengeségeivel, ugyanakkor a kegyelem által kínált ajándékok jelentőségével is. A misszió nem toborzást jelent, a szinodális Egyház önmagából kilépő és befogadó – mutatott rá az előadó. A szinodális megközelítés nagy hangsúlyt helyez a keresztségben kapott kegyelem kiaknázására, mely jog és egyben kötelesség is.

Párbeszédben a Lélekkel, párbeszédben a papsággal címmel tartott előadást Varga László kaposvári megyéspüspök. Megtérés nélkül nincs megújulás – hangsúlyozta. Ez azt is jelenti, hogy előítéleteinken, megrogzottségeinken is túl

kell lépniünk. A Lélekkel való párbeszéd alázatra nevel. A kaposvári egyházmegyei zsinatról megemlékezve két jellemző felfogást emelt ki a megyéspüspök: „Úgysem fog történni semmi; csak ne történjen semmi.” A papi rekolléciók a szinodus főbb témáiról szóltak – mondta el Varga László. A „bizalom záradokútján” minden dél-somogyi, szórványban szolgáló papot felkeresett a saját plébániáján. Sokan látták közülük a problémákat, ám a megoldást legtöbbször nem találták, így örömmel vették a megkeresést. A megyéspüspök tervezi a világiak felkeresését és meghallgatását is. Olyan imaközösségeket szeretne létrehozni, melyek a Szentlélekre figyelve kutatják, hogy mit jelent a tanítványi lét.

A hazai szinodális kezdeményezésekről (mint például a Duna-parti iskola, az Egyház2030 és a Megújul kezdeményezés) Gulyás Péter és Guba András SP beszélt. A szinodális jellegű plébániai beszélgetésekhez idő, támogatás és imádságos lelkület szükséges – mutatott rá Gulyás Péter. A szinodális munka egy folyamat, amelyből nem lehet kihagyni a meglepetések Istenét. A szinodalitás a forma forradalma is, ennek jellemzői: nem a szöveg a lényeg, hanem a közeg; meghallgatnak megszakítás nélkül; bátran szólhatnak; hagyom, hogy a másik inspiráljon. A *megujul.hu* a magyar Egyház szinodális reformját segíti. A Duna-parti iskolát egy, a szinodalitásról szóló konferencia inspirálta, melyet egy kurzus követett a Sapientia-n. Tanulmányok, kiadványok foglalkoztak a szinodus legfontosabb témáival. Guba András SP hangsúlyozta, az egyházi

gondolkodásban a kisebbség és a hierarchia is azt várja, hogy őt hallgassák meg. Pedig a kérdés valójában az, hogy én kit nem hallgattam meg eddig.

A szinodus és a délutáni beszélgetések fókusztemáit Görfföl Tibor teológus ismertette. Napjainkra az egyházi lét és a hagyomány is elvesztette a magától érthetőségét. Fontos kérdések merülnek fel: Mi változhat? Mit jelent valójában a válság? Mi fér bele a sokféleségbe, és mi az, ami már megtöri az egységet? Yves Congar OP francia teológus szerint a változás hiteles módjának négy szempontja van: Nem másik, hanem másféle Egyházat kell létrehozni, amelyben a pasztorális tevékenység jut elsőbbséghez. Folyamatos kapcsolatra van szükség a centrum és a perifériák között, hiszen az előremutató kezdeményezések szinte mindig a perifériákról indulnak el. Meg kell tanulnunk az elhúzódo időt tisztelni, a pontszerű változás hatalmaskodáshoz vezet. A reformnak vissza kell nyúlnia az eredethez: Jézus Krisztushoz és az evangéliumhoz. Ferenc pápa gondolkodásában is tetten érhetjük, hogy a valóság fontosabb az eszménél, az egész több mint a rész, az idő elsőbbséget élvez a térhez képest, és az egység a konfliktus felett áll.

A konferencia résztvevői ezt követően kiscsoportos beszélgetéseken jártak körül a szinodus kulcsméit, majd ke-rekasztal-beszélgetésre került sor a szinodus magyar nyelvű résztvevőivel: Német László SVD belgrádi bíboros érsekkel; Mohos Gábor esztergom-budapesti séberpüspökkel; Szabó Péter görögkatolikus kánonjogásszal és Csiszár Klára pasztorálteológussal. A moderátor Görfföl Tibor teológus volt.

**Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila**

Ferenc pápáért mutattak be szentmisét a püspöki konferencia tagjai

Ferenc pápáért mutattak be szentmisét a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjai a budapesti Szent István-bazilikában március 3-án. Az esemény szórnoka Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek volt.

A Rómában és szerte a világegyházban indított közös imádságokhoz csatlakozott az MKPK a Szent István-bazilikában megtartott közös szentmisével, melyen a Szentatyá mielőbbi felépüléséért imádkoztak. Az eseményen jelen volt Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa; Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke, valamint a püspöki kar további tagjai. Erdő Péter bíboros, prímás a szentmise elején Ferenc pápáról szólva kiemelte: „meghatottan emlékezünk 2023-ban hazánkban tett látogatására, amikor ugyanebben a bazilikában találkozott Egyházunk képviselőivel, és tiszteletét fejezte ki nemzetünk szent ereklyéje, a Szent Jobb iránt”. Erdő Péter bíboros, prímás szentbeszédét az alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk.

„Kedves Püspök- és Paptestvérek!

Krisztusban Kedves Testvérek!

Mióta Ferenc pápa kórházba került, sokan imádkoztunk a gyógyulásáért, kértük számára Isten erősítő kegyelmét. Hálával gondoltunk vissza két magyarországi látogatására. Ezzel különösen is kifejezte népünk iránti szeretetét. Sokszor el-elgondolkoztunk azon a különleges hangsúlyon is, ami a szegények iránti szolidaritását és szeretetét jellemezte. Ezt a problémát társadalmi tanításában is mindig elevenen tartotta. A gazdag ifjúról szóló, most felolvasott evangéliumi szakasz fényében mindez különleges megvilágítást nyer.

A mai evangéliumban a gazdag ifjú képében a gyakorló vallásos ember lép elénk. Olyan ember, aki nem képmu-

tató, hanem valóban megtartja az isteni parancsokat úgy, ahogyan azt a kor vallásos emberei hirdették és tanították. A farizeusok hittek az üdvös-

ségben, az örök életben, hitték, hogy aki megtartja a Törvény parancsait – hiszen bennük Isten akarata olvasható –, az juthat be oda. És ez az ifjú ember tisztességgel és becsülettel megtartotta ezeket az előírásokat, és mégsem volt zártan gondolkodó, mégsem volt a szó rossz értelmében farizeus, aki azt hitte volna, hogy neki ez már elég is, nem szükséges kérdeznie senkitől semmit, csak pontosan ismernie kell a törvényeket, és ha megtartja őket, automatikusan övé az üdvösség.

Nem, őbenne megmozdult valami, odament Jézushoz, és megkérdezte tőle: mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? És Jézus először az általános, becsületlen emberi viselkedést kéri számon: tartsd meg a parancsokat! Majd egy magasabb mércét állít. Megkedvelte őt – olvassuk az evangéliumban. Olyan mércét, amely nem mindenkire, nem betű szerint kötelező, és biztosan nem úgy kötelező, mint ahogyan abban az időben sokan a törvényt egyes pontjait akarták szóról szóra számon kérni magukon és másokon. De megkedvelte

ő, valami nagyobbra, valami többre hívja a kötelező minimumnál. Ossa el, amije van, adja az árát a szegényeknek, és szegődjön a nyomába, álljon be a tanítványok közé. Lehorgasztott fejjel, az új követelmény súlya alatt összeroppanva, szomorúan távozik a gazdag ifjú, mert nagy vagyona van, és ezt a nagy lépést nem tudja megtenni.

Jézus tanítványai pedig ennek a jelenetnek a hatására megzavarodnak. Hát rongyos koldusokból akar magának

népet toborozni Jézus? Hiszen másoktól nem kívánta ezt ilyen radikálisan! Péternek – mint tudjuk –, megmaradt például a háza, hiszen vendégeskedhetett is ott Jézus.

Hogyan van hát akkor a tulajdon? És Jézus nem viszi tovább a gondoltsort, nem azt mondja, hogy aki üdvözülni akar, az mindenét ossza szét, mert hiszen oly kevés idő van már hátra a világ történetéből, hogy nem lesz szükségünk a javakra. Nem valamiféle szélsőséges álmodozó Jézus. Hanem egészen másra hívja fel a figyelmet. Azt mondja, hogy „embernek ez lehetetlen”.

Ki üdvözülhet? Embernek ez lehetetlen. Tehát a kérdés nem jól volt feltéve. A gazdag ifjú nem egészen jól tette fel a kérdést. Mit cselekedjem, hogy üdvözüljek? Nem jó ez a kérdés! Mert nem úgy áll a dolog,

vagy olyan cselekedet fejében jár az üdvösség.

Ajándék ez, de olyan ajándék, amelynek vannak feltételei. Olyan ajándék, amely nem akárminek juthat osztályrészül. Másutt azt tanítja Jézus, hogy lakodalmas meghívás ez, amit az üdvösségre mindnyájan kapunk. És nem lehet ezt megvásárolni, nem pénzzel kifizetett belépőjegyek, hanem a házigazda szeretetteljes meghívása az, ami bevezet oda.

De hát persze kell azért a menyegzős ruha a mi részünkről is. Ezt mondja a gazdag ifjú története is, hogy embernek ez lehetetlen, de Istennek lehetséges, viszont mi, emberek tegyük meg azt, ami tőlünk telik.

Imádkozzunk Ferenc pápáért ebben a szentmisében is, hogy tartsa meg őt a gondviselő Isten a figyelmünket felhívó, gondolkodásunkat a

megszokás rutinjából gyakran kizökkentő, a mai korhoz szeretettel szóló pásztorunknak, és áraszsa el őt kegyelmével a betegség nehéz óráiban! Amen.”

A szentmise végén Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa – megköszönve a püspökök, papok és a hívek imáját – arra emlékeztetett, hogy az Egyház számára a nagybőjt már február 14-én elkezdődött, amikor Ferenc pápának be kellett vonulnia a kórházba. Mindannyian az imádság és a remény útját járjuk, a hitet pedig minden helyzetben meg kell élnünk. Ferenc pápa is imádkozik, és felajánlja szenvedését. A Szentatyá 2020. március 27-én egyedül imádkozott a Szent Péter téren, az esőben, a covid-járvány által veszélyeztetett világért. Most pedig az egész világ, beleértve Magyarországot is, érte imádkozik. Ferenc pápa ezért szíve mélyéből köszönetet mond – zárta szavait Michael W. Banach apostoli nunciussal.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

Ferenc pápa egészségi állapotáról

Lapzártánk napján (2025. március 3., hétfő) a Szentszéki Sajtóközpont este 18.55-kor újabb közleményt adott ki Ferenc pápa állapotáról, akit a római Gemelli Klinikán kezelnek február 14-e óta.

A közlemény szerint március 3-án a Szentatyanál két alkalommal is akut légzési elégtelenség lépett fel, amelyet jelentős endobronchiális (hörgőn belüli – a szerk.) nyákfelhalmozódás és az ebből eredő hörgőgörcs okozott. Ezért kétszer is hörgőtükrözést végeztek, melyek során bőséges váladékot kellett leszívni.

Délután újrakezdték a nem invazív mechanikus lélegeztetést (műanyag cső bevezetése nélküli, maszkkal végzett lélegeztetés – a szerk.). A Szentatyá mindvégig éber volt, teljesen tudatánál maradt, és együttműködött.

Biztos prognózis továbbra sem adható. Március 3-án 21 órakor kezdődött a pápáért való közös rózsafüzér-imádság, amelyet a vatikáni Szent Péter téren tartottak. Az imádságot Robert Francis Prevost bíboros, a Püspöki Dikasztérium prefektusa és a Latin-Amerikai Pápai Bizottság elnöke vezette.

Arra kérjük kedves Olvasóinkat, hogy továbbra is imádkozzunk a Szentatyaért!

A BIBLIA ÜZENETE

Itt az alkalmas, szent idő!

Lk 4,1–13

„Itt az alkalmas szent idő, az üdvösségnak napjai, hogy megtisztítsuk a szívünk, lemosva vétkes szennyeit.” Ez az ősi nagybőjti himnusz csodálatosan foglalja össze a hamvazószerdán megkezdett különös kegyelmi idő, a nagybőjt tartalmát. Bár a kilenc versszak együtt adja az igazi, teljes üzenetet, Mózes és Illés, majd az Úr Jézus negyvennapos böjttől egészen a mi mai böjtölésünk értelméig, mi most csak az első verset idéztük fel, kedvcsinálól.

Az úgynevezett tempus acceptabile, vagyis a most ránk köszöntött alkalmas idő kifejezés biblikus háttere Izajás próféta (Iz 49,8), illetve az ő szavait idéző, értelmező Szent Pál apostol írásában (2Kor 6,2) található: „A kellő időben meghallgatlak, s az üdvösség napján segíték rajtad. Nos, most van itt a kellő idő, most van itt az üdvösség napja!”

Hogy pontosan milyen legyen számunkra itt és most ez a nagybőjt, „alkalmas idő”, azt Barsi Balázs ferences atya fejt ki a legszemléletesebb módon. A legfontosabb, hogy teológiai, vagyis az Istennel kapcsolatban lévő böjt legyen. Azután krisztusi, vagyis keresztény böjt legyen, azaz hasonlítson Krisztus böjtiéhez, és közelebb vigyen hozzá magához, aki negyvennapos pusztai tartózkodása során megszentelte a böjtölést.

Balázs atya röviden ismerteti még böjtölésünk okát, célját, módját és gyümölcsét is. Az okát úgy határozza meg, hogy a keresztény böjt mindig Isten irántunk való szeretetének személyes megtapasztalásából fakadjon, amely arra készít, hogy vele legyünk és rá figyeljünk, testben-lélekben egészen ráhangolódva akarataira.

A böjt célját abban látja, hogy testi, szellemi és lelki életünket egyaránt megnyissuk a Szentlélek előtt, s így ő eltöltön bennünket és működjek bennünk.

A böjtölés módjával kapcsolatban a lényeg az, hogy mindenekelőtt a szívünket-lelkünket méregetlenítsük, és a rejtekben, vagyis szívünk pusztaságában akarjunk együtt lenni az Egyetlennel, Istennel.

Végül gyümölcsét tekintve böjtünk akkor lehet krisztusi, ha az Úrral való bensőséges együttlét áldásai kiáradnak a körülöttünk élő emberekre, ha ők is megérik, hogy nem mi, hanem maga Isten vonzza őket általunk. (Vö. Barsi Balázs OFM: *Itt az alkalmas, szent idő. Szentírási elmélkedések nagybőjt napjaira*, 12., Szent Gellért Kiadó és Nyomda, 2016)

A böjt alkalmas idejének hangsúlyozása után, végezetül még arról szeretnék írni, hogyan győzhejük le a kísértést. Az Úr Jézus Krisztus a saját példáján keresztül arra tanít bennünket, hogy a kísértést csak oly módon, ha állandóan gazdagítjuk magunkban a gyermek bizalmát, az Atya iránti szeretetet. Ez a bizalom hisz abban, hogy Isten minden szándéka a jóra, vagyis az üdvösségre vezet. Vajon él-e bennem ez a gyermeki bizalom, az Atya szeretetére való ráhagyatkozás?

Nagybőjt szent negyven napja arra hív bennünket, hogy tanuljunk meg újra imádni Istent, szívünkben napról napra szítsuk fel a bizalmat, az Istenre figyelő tüzet az imádságban, a böjtben, lemondásaink konkrét tetteiben és az alamizsna, vagyis a cselekvő szeretet mozgólataiban. Így majd nem fogjuk engedni, hogy legyőzzön minket a rossz, inkább mi győzzük le a rosszat a jóval (vö. Róm 12,21).

Győzedelmeskedjünk a kísértések felett az Úr Krisztussal, hogy vele együtt részünk legyen isteni dicsőségében is!

Bognár István

GÖRÖGKATOLIKUS LEKISÉG

Ünnepek és jeles napok (62.)

A Bizánci Egyház nemcsak jeles napokkal készíti fel híveit a nagybőjt szent idejére, hanem egy imádsággal is. A görögkatolikus egyházi szerkönyvünkben szereplő imát a *nagybőjt első napján* el is végezzük. Ez az első nap a vajhagyó vasárnap utáni hétfő, az úgynevezett „tisza hétfő”. Két nappal korábban van a naptárunkban, mint a nyugati Egyházban a hamvazószerda.

Ebben az imádságban Jézus Krisztushoz fordulunk, de a vége – természetesen – a Szentháromság dicsőítésére torkollik. Gazdag tartalmából érdemes kiemelni a főbb gondolatokat.

Az ima elején álló *megszólítás* egyetemes, ugyanis mindenki érdekében fordul Jézus Krisztushoz, aki „a föld összes határain és a messze tengeren levők reménysége”. Ekténiákban és egyéb imádságokban is megjelenő formula ez. Ezt követően az ő példáját idézi az evangéliumból, „ki a bűnbánattársra és a szenvedélyek megfékezésére nekünk példát mutattál”. Igen! Böjttel és imádsággal kell küzdeni a gonosz kísértései ellen, ahogyan Jézus tette, s amint az ima írja róla: „ki magad az idők teljével a földön megjelenve, negyven nap és éjjel böjtölve azt törvényerőre emeltesd és megszenteltesd” (vö. Mt 4,2).

Ezek után következnek a *kérések*. Az Úr kegyességéhez és irgalmasságához esedezünk. Minden mozzanat nagy jelentőséggel bír bennünk. A nagybőjt első napján nem jelentéktelen dolgokat kérünk a szent napokra. Legelőször azt, hogy segítségével „mindnyájan tökéletes bűnbánattal, őszinte alázatossággal” kezdjük a nagybőjtöt (amint a vámos és farizeus napján megtanultuk), majd pedig, hogy „buzgó imával,

szellemi szomjúsággal és éhezéssel” induljunk neki a szent időnek. Végül pedig ahhoz kérjük a segítséget, hogy „gyakori térdhajtással és töredelmes szívvel kezdjük meg a szent napokat”. A bűnbánati 50. zsoltár ismert szavai idéződnek fel itt: „a töredelmes és alázatos szívet, ó Isten, nem vedet meg”.

A böjtnek nemcsak a kezdetéhez, hanem az *egész idejére*, minden napjára kérjük a segítséget, „hogy azok tartamát hiba nélkül, tiszta lelkiismerettel fejezzük be, a hitettség megőrzésével és a bűn felett győzelmet üljünk”. A nagybőjt szerdái és péntekjein végzett előszentelték liturgiájának gondolatát ültette át ide az imádság szerzője.

Amint Jézushoz angyalok jöttek és szolgáltak neki a böjtölése befejeztével, úgy mi is az ő *segítségüket* kérjük: állítsa „életünk mellé a béke angyalát” (akit a szertartásaink ekténiában rendszeresen említünk), „hogy összes ellenségeink incselkedései és akadályvetései ellenére óvja meg az eltévelyedéstől, megbotlástól járás-kelesünket”. Milyen szép program a nagybőjtre! Amde még azt is kérjük, hogy „az összes erények követőjévé emeljen”, illetve hatalmával erősítsen meg „a böjt küzdelmében a szenvedélyek megfékezésére, lelkünk és testünk megtisztítására”. Ez utóbbi mondatot szintén a nagybőjti előszentelték liturgiája ihlette.

Végül az imádság *zárogondolata* a szentháromságos istendicsőítés, melyben „az irgalom, könyörület és emberszeretet” Istenehez fordulunk, „aki mindnyájunkat üdvözíteni akar”. Íme, ehhez kaptuk a szent nagybőjti időt!

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/8f)

A nászmisék három szövegváltozata közül a második áldozás utáni könyörgésében így imádkozunk: *Asztalodról részesülve, kérünk, Urunk, hogy akik a házasság szentségében egyesülnek, mindig hozzád ragaszkodjanak, és hirdessék nevedet az emberek között. Krisztus, a mi Urunk által. E könyörgés középpontjában a házasság kötelékében egyesült pár két tagja áll, akik arra kapnak meghívást, hogy ragaszkodjanak a mennyei Atyához, és hirdessék irgalmas gondviselésének tetteit, köztük a saját házassági kapcsolatukat is.*

Az Eucharisztia vétele a nászmisén nemcsak őket kapcsolja össze, hanem az egész ünneplő közösséget egyesíti velük. Így az Eucharisztia egységesítő hatásáról beszélhetünk, amely három szinten valósul meg. Az első az egyes ember és Krisztus szentségi egyesülése, a második a házastársak egymással való szövetségi egyesülése, a harmadik pedig az ünneplő közösség és az új házaspár lelki kapcsolata.

Jézus szavai e titok mélyére világítanak rá: „Mert az én testem valóságos étel, és az én vérem valóságos ital. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az bennem marad, és én őbenne.” (Jn 6,55–56)

A szentáldozás arra indít bennünket, hogy imádkozzunk a házaspárokért, azért, hogy ragaszkodjanak az Úrhoz, és tanúságot tegyenek megtapasztalt szövetségi hűségéről. Ez az imádság ugyanakkor nem csupán értük szól, hanem Istenről is, akinek nevét hirdetik szerelmükkel és hűségükkel. Kérésünk tehát, hogy az Úr mindig jelen legyen az életükben, ne csupán a menyegzőjükön, hanem egész házasságuk során: „Harmadnapon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja, és Jézus

is hivatalos volt a menyegzőre tanítványaival együtt.” (Jn 2,1–2)

Ugyanakkor hamar felismerjük, hogy a meghívó valójában maga az Úr, aki meghív minket a házások egymás iránti szerelmének ünneplésére: „Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített fiának. Elküldte szolgáit, hogy hívják el a meghívottakat a menyegzőre...” (Mt 22,2–3)

Innen már csak egy lépés, hogy eszkatologikus távlatból szemléljük e két szentségi egyesülést: „Örvendezzünk és vigadjunk, és adjuk meg neki a dicsőséget, mert eljött a Bárány menyegzője, és a jegyese felkészült! Megadatott neki, hogy ragyogó és fehér gyolcsba öltözzék; a gyolcs ugyanis a szentek igaz cselekedetei.” Ekkor így szól hozzám: „Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzős lakomájára! Majd ezt mondta nekem: »Ezek Isten igaz igéi.« (...) »Jöjjetek és gyűljetek egybe Isten nagy lakomájára!«” (Jel 19,7–17)

Az áldozás utáni könyörgés teológiai forrásai között megtaláljuk Nagy Szent Vazul és Nüszsai Szent Gergely tanítását: „Akkor házasságban élnek, ha az Úr törvénye szerint viselkednek, semmi sem akadályozza őket abban, hogy a mennyek országának ígéretében részesüljenek. Ha tisztaságban és tiszteletben tartják a házassági kapcsolatot, és kegyesen és jó cselekedetekben élnek, méltóvá válnak Isten hívására.” (Nagy Szent Vazul: *Regulae fusius tractatae*, 73., in: PG 31,1023B)

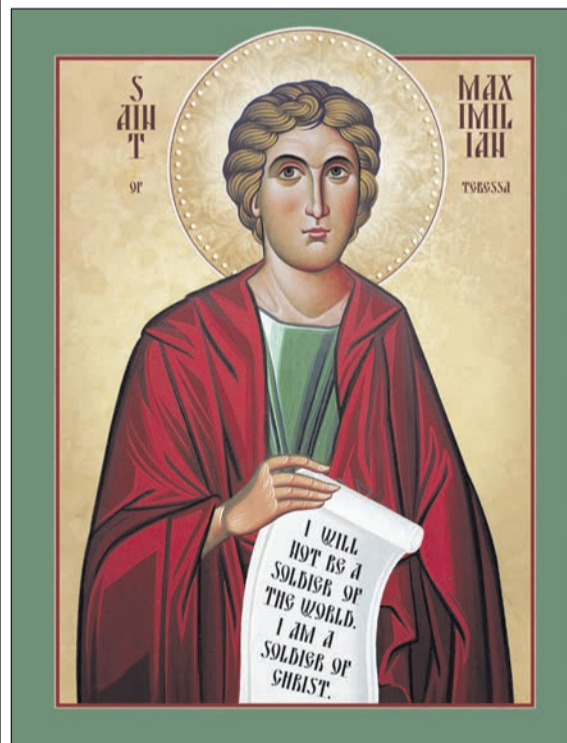
„A házasság célja nem az élvezet, hanem a szeretet, amely által az ember Istenhez emelkedik.” (Nüszsai Szent Gergely: *De vita Moysis*, II, 80., in: PG 44, 377C).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Maximilián

Március 12.

Észak-Afrika a III. század folyamán a számos kemény üldözés ellenére a kereszténység jelentős központjává fejlődött. Maximilián, egy thebeszei római veterán huszonegy éves fia már csak hallomásból ismerte a korábbi üldözéseket, hiszen Valerianus császár (253–260) kegyetlen keresztényüldözései óta három évtized telt el.

Diocletianus császár (284–305) úgy hitte, hogy a birodalom gyökeres megreformálására hivatott, és folytatta a hadsereg Septimius Severus (193–211) idején megkezdett fejlesztését. Elsősorban a római veteránok fiait kötelezte katonáskodásra. Maximilián is megkapta a behívót. Noha köztisztletben álló római veterán fia volt, megtagadta az engedelmességet a császári parancsnak. Úgy vélte, hogy neki mint kereszténynek nem szabad a császári hadseregben szolgálnia, és nem teheti le a katonák szolgálati esküjét. A katonák felesketése akkoriban ugyanis az istenként tisztelt császár vagy szobra előtt vallási cselekménynek számított, mint valamely istennek szóló eskü. Ezzel az esküvel együtt megtörtént a katonák megjelölése is: az újoncnak a nyakába akasztottak egy ólompecsét, amelyen a császár neve szerepelt. Ez és a bejegyzés a csapattörzskönyvbe, valamint a hűség- eskü szent beavatási cselekménynek számított: *sacramentum militiae*, „katonai szentség, beavatás” volt. Maximilián ezt elutasította.

„Nem szabad a katonaságnál szolgálnom, mert keresztény vagyok. Üttesd le a fejemet, akkor sem szolgálok a világnak, csak Istenemnek teljesítek hadi szolgálatot! Nem szabad a nyakamon hordanom az ólomjelet. Meg vagyok már ugyanis jelölve Uramnak, Jézus Krisztusnak, az élő Isten Fiának üdvözítő jelével. Te nem ismered őt. Szenvedett az üdvösségünkért, Isten kiszolgáltatta a bűneinkért. Neki szolgálunk mi, keresztények valamennyien, őt követjük mint legfőbb hadvezérünket, mint az élet fejedelmét és üdvösségünk szerzőjét. Ha elhagyom ezt a világot, csak akkor kezdek el igazán élni Krisztussal, az én Urammal” – mondta kihallgatásán Maximilián. A prokonzul így reagált: „Mivel istentelenségben megtagadtad a csapatszolgálatot, olyan ítéletet kapsz, amelyet megérdemelsz.” Majd felolvasta: „Ki kell végezni, mert istentelen érzületében elutasította katonai beavatását.” Maximilián így válaszolt: „Hála Istennek!” A kivégzésre vivő úton pedig ezt mondta: „Kedves testvéreim, minden erőttökkel és sóvárgó vágyakozással törekedjétek arra, hogy meglássátok az Urat, és elnyerjétek tőle a koszorút!”

L.K.

MÁRCIUS 9., NAGYBŐJT 1. VASÁRNAPJA (Római Szent Franciska) – MTörv 26,4–10 (A választott nép hitvallása és imádsága az Úr előtt.) – Róm 10,8–13 (A hit örök életet szerez. Aki Krisztusban hisz, megvallja hitét.) – Lk 4,1–13 (Jézust a Szentlélek a pusztába vitte, és ott megkísértette a sátn.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 58 – ÉE 530, 414, Ho 58 – ÉE 65, Ho 143 – ÉE 532, Ho 53 – ÉE 71.

MÁRCIUS 10., HÉTFŐ (Ildikó, Etele) – Lev 19,1–2.11–18 – Mt 25,31–46.

MÁRCIUS 11., KEDD (Szilárd, Konstantin, Timea) – Iz 55,10–11 – Mt 6,7–15.

MÁRCIUS 12., SZERDA (Gergely, Maximilián, Miksa) – Jón 3,1–10 – Lk 11,29–32.

A hét liturgiája

C év

MÁRCIUS 13., CSÜTÖRTÖK (Krisztin, Solt, Rozina) – Ez 4,17 n.p.–r.aa–bb.gg–hh – Mt 7,7–12.
MÁRCIUS 14., PÉNTEK (Matild, Paulina) – Ez 18,21–28 – Mt 5,20–26.
MÁRCIUS 15., SZOMBAT (Hofbauer Kelemen, Kristóf) – MTörv 26,16–19 – Mt 5,43–48.
MÁRCIUS 16., NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA (Henrietta, Herbert) – Ter 15,5–12.17–18 (Ábrahám hitt az Istennek, Isten pedig szövetséget kötött vele, és megígérte neki minden áldását.) – Fil 3,17–4,1 vagy Fil 3,20–4,1 (A feltámadáskor Krisztus átalakítja gyarló testünket, és hasonlóná teszi megdicsőült testéhez.) – Lk 9,28b–36 (Míg Jézus imádkozott, arca teljesen megoáltozott.) **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 59 – ÉE 533, 414, Ho 59 – ÉE 66, Ho 132 – ÉE 533, Ho 70 – ÉE 84

Sorsfordító emberek

Berszán Lajos gyimesi plébános és Reisz Pál OFM kapta a Gelsey-díjat

(Folytatás az 1. oldalról)

A Szeged-Csanádi Egyházmegye és annak Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete 2014-ben alapította a díjat. Idén Reisz Pál ferences szerzetes, az esztergomi ferences gimnázium korábbi igazgatója és Berszán Lajos címzetes kanonok, a gyimesfelsőlaki Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum alapítója részesült az elismerésben.

A február 26-án Szegeden tartott ünnepélyes díjátadón Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök köszöntőjében elmondta: a díj létrehozásával tisztelegnek azon ember előtt, aki a rendszerváltás után szó szerint küzdött a katolikus köznevelésért, aki erkölcsileg és anyagilag is támogatta a katolikus köznevelést és felsőoktatást. Gelsey Vilmos magyar származású brit közgazdász, bankár kimagasló emberi és szakmai kvalitásai és tevékenysége ma is példaértékű, örök értéket jelent. A Szeged-Csanádi Egyházmegye mint Magyarországon az egyik legnagyobb katolikus köznevelési intézményhálózat fenntartója azért is hozta létre a Gelsey-díjat, hogy elismerését és megbecsülését ki tudja fejezni mindazoknak, akik országos jelentőségű, példaértékű szolgálatot végeznek a katolikus nevelésért, a katolikus pedagógiáért – fogalmazott a főpásztor.

Az elismerést olyan személynek ítélik oda, aki elkötelezett keresztényként a magyar nemzeti kultúra, az oktatás rendszereiben, azok irányításában ért el kimagasló eredményt. „Gelsey Vilmos-díj a plakettel” kitüntetésben részesült Reisz Pál ferences szerzetes.

Hegyi László, a Kulturális és Innovációs Minisztérium főtanácsadója

személyében az egykori diák laudálta iskolája, az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium tanárát, igazgatóját.

Reisz Pál élete szorosan összekapcsolódik az intézménnyel; két testvérét 1956-ban ő is követte oda. Esztergomi érettségijét követően belépett a ferences rendbe. Kezdő tanárként tért oda vissza, 1971-től huszonhat évig – az első tizenhárom évben tanár, kollégiumi nevelő, kollégiumvezető, a második tizenhárom évben igazgató – volt a „Frankában”.

A tanítvány az egykori igazgató 2011-ben, az intézmény létrejöttének 80. évfordulóján elmondott beszédéből idézett, amely nemcsak azt mutatja, mit gondol egy évtizedeken át az egyházi oktatásban-nevelésben szolgáló volt intézményvezető az iskoláról, a pedagógusi és vezetői szerepekről, az egyházi nevelésről, hanem azt is kifejezi, hogy ő mint tanítvány mindezt hogyan tapasztalta meg. A

„hétköznapiok szürkeségében kicsit taposómalomként” működő iskolában mennyire szükség van a „kitarást, egyenletes ritmust, fáradhatatlan és megbízható teljesítményt” nyújtó emberekre, hogy az „életrendszerben működjék, és áttetsző” legyen.

Hegyi László idézett az egykori tanítványok visszaemlékezéseiből. Megelevenedett ezek alapján az az ember, aki, ha arra volt szükség, „felgyűrte habitusa ujját, és nekiállt” az eldugult csatornarendszer megjavításának; aki „tisza, stabil iránymutatással, tömönatokkal, erős és tekintélyes vezetőként egyenesen kommunikált”; szavának mindig súlya volt; aki „figyelmes, mindig felebaráti tisztelettel és érdeklődéssel” fordult az emberhez, „belenézett a szemébe, és mindig észrevette” a másikat.

Reisz Pál OFM esztergomi évtizedeit a kárpátaljai ferences misszió követte; majd Szombathely, ahol ész-

lelve a felsőoktatási hallgatók lakhatási nehézségeit, ferences kollégiumot alapított és vezetett. Majd a sümegi ferences rendház következett, ahol előjáróként Barsi Balázs atyával együtt lelkigyakorlatos központtá fejlesztették a rendházat és a templomot. Most pedig a pesti Ferenciek terei közösség tagja, aki „mosolygós reklámarcként” plakáton népszerűsíti a szentgyónást.

Hegyi László úgy fogalmazott: a Gelsey-díjjal mondunk köszönetet Reisz Pál atyának „kitartásáért, hajlíthatatlanságáért, sokaknak erőt adó életpéldájáért”.

A „Gelsey Vilmos-díj a szoborral” kitüntetésben olyan személy részesülhet, aki hosszú idő óta példát jelentő módon szolgálja a keresztény értékekre épülő magyar társadalom fejlődését, a gazdaság, a kultúra erősítésével is a keresztény nevelés ügyét. Ezt ezúttal Berszán Lajos, a templom- és iskolaépítő lelkipásztor, az Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum alapítója vehette át.

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi ügyekért felelős államtitkára laudációját is átszötte a díjjal való hosszú kapcsolata, aki végigkövette az Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum megszületését, kezdve az 1993-as alapkövetéssel, az 1994-ben megkezdett első tanévvel, majd az 1998-ban ünnepelt első ballagással; kísérté az intézmény bővülését, mely ma már óvoda és általános iskola, illetve a szakoktatás lehetőségét is biztosítja.

Soltész Miklós laudációjában a „gyimesiek Don Boscóját” méltatta, aki felismerte, hogy a csángó magyarok számára létszükséglet a helyben tanulás lehetősége, és ezt kiküzdötte egy olyan időszakban, amikor szinte

borítékolni lehetett ennek lehetősége. Az államtitkár összefoglalta az 1943-ban Sepsiszentgyörgyön született Berszán Lajos atya életútját. Kiemelte a szülőfaluban, Zágónban töltött éveket, az édesanyától kapott magyarságtudatot; a plébános, Buszek László plébános életpéldája alapján megismert keresztény hitet. Jellemére nagy hatással volt Erdély nagy püspöke, Márton Áron. Érettségi után a teológiára iratkozott be, 1966-ban szentelték pappá. Csik-szentgyörgyre neveztek ki káplánnak, majd Erdélyben több helyütt is plébánosként szolgált. 1981-ben érkezett Gyimesfelsőlakra, itt kapta meg életművéhez a küldetést, hogy építsen iskolát a gyimesi csángó gyerekeknek, akiknek nincs lehetőségük távolabbi városban folytatni tanulmányaikat.

Elindult a küzdelem az iskoláért. Berszán Lajosnak Bukarestben kellett megkapnia az intézmény megalapításához szükséges engedélyt. Lehetetlennek tűnt, de sikerült. Soltész Miklós szerint ez arról tesz tanúbizonyságot, hogy „két nemzet között legegyszerűbb út a kereszténység”, ez „nyit meg ajtókat, ez hoz békeséget”. Így született meg „csodával határos módon” az ezeréves határnál az iskola, ott, ahol már lemondtak a magyarságról. Soltész Miklós úgy fogalmazott: a Gelsey-díjjal mondunk köszönetet a lelkipásztor, az iskola-alapító és a közösségteremtő szolgálatáért, aki ma, nyolcvankét évesen is „lelke és motorja az intézménynek”.

A két díjazott, Reisz Pál és Berszán Lajos köszönetet mondtak az elismerésért.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Egy égi édesanyánk van, csak másképp öltöztetjük

Máriagyúd és Csíksomlyó immár testvérkegyhelyek

Testvérkegyhelyi megállapodásról szóló okiratot írt alá Felföldi László pécsi megyéspüspök és Keresztes Andor, a máriagyúdi kegyhely esperes plébánosa, valamint Timár Asztrik OFM, a csíksomlyói kegytemplom igazgatója egyházi és világi meghívottak jelenlétében február 23-án, a máriagyúdi Sárlos Boldogasszony-bazilikában bemutatott ünnepi szentmisén.

Keresztes Andor plébános köszöntőjében – utalva a magyar-román határon január 1-jén megszűnt határellenőrzésre – úgy fogalmazott, hogy örömmel az aláírás ceremóniája, mert szó szerint átléptük a határainkat. De a határátlépés valódisága jellemzi a két kegyhely együtt gondolkodását is, mely a vezetőik gazdag baráti kapcsolatának köszönhetően jött létre – mondta a máriagyúdi plébános. Kifejezte reményét, hogy a megállapodás nemcsak a földön kötött, hanem az égből is, hiszen a Szűzanya kegyhelyein szolgálók ugyanúgy missziós feladatot teljesítenek a világban.

A szentmise szónoka Felföldi László pécsi megyéspüspök volt. „Azért zárandokolunk el egy kegyhelyre, azért megyünk vasárnap szentmisére, azért ülünk le a családjunk körében az ünnepi asztalhoz, mert éhezünk és szomjuzunk, mert szükségünk van a testvéri találkozásra, amely mint egy falusi kút, friss vizet és éltető gondolatot ad – fogalmazott homíliája elején. – Isten ma is azt akarja, hogy találkozzunk, testvéreink tekintésünk egymásra, mert szomjazik a lelkünk, és a találkozástól felgyógyul a szívünk és gyógyul a szeretetünk – hangsú-

lyozta a főpásztor. Annyi öröme és gazdagsága van ennek a találkozásnak, amennyivel nagyobb szeretettel és örömmel terítjük meg otthon az ünnepi asztalt.” A napi evangéliumi szakaszra (Lk 6,27-38) utalva a pécsi megyéspüspök kiemelte: Ha valakinek a szívében gyűlölet van, az átforgálja a gondolkodását, és megakadályozza az igazi szép szeretetben. „Aki az ellen-

séged, az ugyanúgy a testvéred, csak a gonosz elragadta a szívét” – szögezte le Felföldi László püspök. – Ezt az üzenetet kell átadni a mai világnak, ahol az élet félelmének és az emberi méltóság zavarodottságának egyetlen háborúja dúl, amikor ellenségek lesznek hitvesekből, testvérekből.

A szentmisén Timár Asztrik OFM, a csíksomlyói kegytemplom igazga-

tója is szentbeszédet mondott, aki piros betűs ünnepnek nevezte a napot mindkét kegyhely történetében. Kiemelte, hogy Csíksomlyó jelentős zárandokhely, melynek Segítő Szűz-kegyszobrát fél évezrede őrzik a ferencesek, és ahol 2024-ben Felföldi László püspök volt a pünkösdi búcsú szónoka. A két kegyhelyi testvéri kapcsolata már évekkel korábban elkezdődött, mert egy égi édesanyánk van, csak a két kegyhelyen másképp öltöztetik – fogalmazott a ferences szerzetes. Hozzátette: a kegyhelyekre lelki terhekkel érkezőknek lehetőségük van az elmélyülésre, és elindulni a lelki tisztulás irányába, a Szűzanyához járulni, megszólítani őt. „Mindazok, akik bekapcsolódnak szeretetközösségünk egyesítő imáiba, részesévé válhatnak annak a csodának, mely által megtapasztalhatjuk a Szentlélek munkálkodását, a Jóisten kegyelmét és a Szűzanya anyai szeretetét” – mondta Timár Asztrik OFM.

A szentbeszédet követően Keresztes Andor arra hívta fel a figyelmet, hogy a máriagyúdi kegyhely felkínálja azt a forrást, amely égi édesanyánkhöz vezet, akinél és ahol mindenki otthonra talál. Máriagyúd nem nemzeti kegyhely, ugyanakkor nemzetiségi kegyhely, ami azt jelenti, hogy a svábok, székelyek, horvátok, felvidékiek is hazajönnek oda. Máriagyúdon nem kisajátítanak, hanem befogadóan biztosítják a forrást az

érkezőknek – hangsúlyozta a kegyhely plébánosa. A testvérség lényege az, hogy bár nem vagyunk minden nap együtt, de érezzük, hogy együvé tartozunk; ott folytatjuk, ahol legutóbb befejeztük. A testvérségben az a csodás, hogy van közös eredőnk, a hitünk, a közös reményünk: a Szűzanyánk és a személyes kapcsolatunk, melyet Isten megáldott.

A szertartás a megállapodás ünnepélyes aláírásával és az irat szövegének felolvasásával folytatódott. Az együttműködés annak érdekében jött létre, hogy a kegyhelyek szolgálatuk által és közös zárandokprogramjaik révén tanúságot tegyenek az őket felkereső híveknek Krisztusról és a helyes Mária-tiszteletéről. A jövőben együttműködnek olyan programok kidolgozásában, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy Európa és a világ számos pontjáról minél többen zárandokoljanak el Csíksomlyóra és Máriagyúdra.

A dokumentum szerint a kegyhelyek együttműködnek a keresztény értékek megőrzése és minél részletesebb bemutatása érdekében; Szent István örökségének és Mária tiszteltének ápolása, a kegyhelyek Szűz Anyának történő felajánlása érdekében. Rendszeresen imádkoznak és szentmiséket mutatnak be egymásért; találkoznak, tapasztalatcseréket, közös ünnepeket és zárandoklatokat szerveznek.

Az ünnepi alkalmat szeretetvendégség zárta. Az ünnepi alkalmon a Bukovinai Székelyek Országos Szövetsége is képviseltette magát.

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye

BÓDI MÁRIA MAGDOLNA

Föld a vértanú sírjából

Isten szolgálója Bódi Mária Magdolna sírjából származó földet helyezett el Udvardy György veszprémi érsek a megújuló Szent György-kápolna leendő keresztelőkútjának alapjába – adta hírül február 25-én Facebook-oldalán a Veszprémi Főegyházmege.

Egy szimbolikus, de igazán megérintő szertartásra került sor Veszprémben, a megújuló Szent György-kápolna falai között (képünkön).

A leendő keresztelőkút alapjába Udvardy György veszprémi érsek elhelyezte az Isten szolgálója Bódi Mária Magdolna sírjának feltárásakor kiemelt föld egy kisebb, jelképes mennyiségét, ezzel is megerősítve a Krisztus királyságának folytonosságába vetett hitünket.

A Szent György-kápolna évszázadok óta a keresztény hit egyik meghatározó szakrális helye – ahol Szent Imre herceg tisztasági fogadalmát tette, ahol Szent György koponyaerekléjét őrizték, és ahova zarándokok ezrei látogattak el – most egy ősi funkcióját visszanyerve keresztelőkápolnaként újul meg.

Mi Krisztusra szeretnénk építeni az életünket. Szimbolikus gesztus ez, de valójában egy olyan belső cselekedet, amely meghatározza döntéseinket – hangsúlyozta a főpásztor az imádságos alkalmon. Udvardy György érsek rávilágított arra, hogy a múlt hite és a jelen elköteleződése hogyan fonódik össze a keresztény közösség életében. Bódi Mária Magdolna a tisz-

taság és a krisztusi áldozathozatal példaképe, az ő fogadalmá összeköt bennünket Szent Imre herceg örökségével is – és mostantól a Szent György-kápolna is őrzi ezt, emlékeztetve a hívőket arra, hogy egyedül a Krisztusra épített élet az, amely valóban maradandó.

Tornavölgyi Krisztián érseki irodaigazgató Szent Pál apostol korintusiaknak írt első leveléből (1Kor 3,9–17) olvasott fel, majd Udvardy György érsek szentelt vízzel hintette meg az előkészített helyet. A Magdi sírjából származó

föld elhelyezése után egy ott dolgozó munkás zárta le a kis fülkét, ezzel végérvényesen beépítve a leendő boldog emlékezetét az ősi szent hely alapjaiba. A csendes szertartás – bár csak néhány jelenlévő számára volt közvetlenül megfigyelhető, mégis – egy olyan esemény, amely méltó módon kapcsolódik Bódi Mária Magdolna április 26-i boldoggá avatásához.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmege

Könyvek a tanúságtevő életről

Veszprémben, a Biró-Giczey Házban tartott rendezvény keretében február 22-én három új, Bódi Mária Magdolna életét feldolgozó kötet bemutatása mellett emlékeztek meg Mindszenty József egykori veszprémi püspökről, akit ezen a napon látogatott meg a nyilas fogságban Boldog Apor Vilmos győri püspök.

A jelenlévőket Kulcsár Dávid káplán köszöntötte. Hangsúlyozta, hogy a Mindszenty 80. évfordulóján nem csupán ünnepi mérföldkő, hanem a múlt hőseinek, így Mindszenty Józsefnek és Apor Vilmosnak tanúságát is magában hordozza. Emlékeztetett rá, hogy bár Mindszenty rövid, ám meghatározó püspöki szolgálata nehéz időszakokra esett, példájával ma is tanít és inspirál.

Udvardy György veszprémi érsek szavai az elődök hitének és a tanúságként szolgáló életpéldákra hívta fel a figyelmet. Megfogalmazta, hogy az Egyház egységét – a liturgia, a szentségek, a karitatív tevékenység és a közösségépítés révén – az az üdvözítő terv szolgálja, melyben az elődök példája erőt ad a jelenkori híveknek. Az érsek szerint a történelmi dokumentumok és a vértanúságról szóló akták nem csupán a

tettek. Kulcsár Dávid úgy fogalmazott, hogy a Temesi József atya által megírt és több nyelven is megjelent *Tanúságtétel, liliummal, vérről* című mű most új életre kel a bemutatott példányokban. A most új életre kel a bemutatott példányokban. A most új életre kel a bemutatott példányokban. A most új életre kel a bemutatott példányokban.

az élet tanulságos pillanatait, amelyek közelebb hozzák az olvasót a boldoggá avatása előtt álló Magdi személyéhez.

Az eseményen jelen volt Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, győri püspök is, aki személyes élményeit osztotta meg a hallgatósággal. Felidézte, hogy már fiatal korában is mélyen átélté Mindszenty bíboros örökségének jelentőségét, és azóta is elkötelezett a hagyományok ápolása iránt. A győri főpásztor érzelmekkel és történelmi visszaemlékezések révén festette meg azt a képet, amelyben a múlt hősei – a hit, a szenvedés és a kitarítás példaképei – továbbra is irányítóként mutatják az Egyház útját. Veres András püspök végül egy meghatározó történettel adott hálát Mindszenty örökségéért. A program szentmisével folytatódott, majd a Magyar Légierő Zenekar koncertje zárta az ünnepi alkalmat.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmege

múltról mesélnek, hanem lelki irányítást is nyújtanak a hit útján járók számára.

A könyvbemutatón három új, Bódi Magdi életét és tanúságát bemutató kiadványt ismer-

Számunkra Jézus a világosság

Erdő Péter bíboros, prímás Szomoron

Szomoron, a Szent Mihály titulusú római katolikus templomban március 1-jén az elsőszoombati rózsafüzért a magyar ifjúságért és családokért imádkozták. Az imádságot Erdő Péter bíboros, prímás vezette. A főpásztor ezt követően szentmisét mutatott be.

Erdő Péter bíboros, prímás homíliájában a napi evangéliumhoz kapcsolódva elmondta: „Ítélni azt jelenti, hogy a másik emberről, annak egész erkölcsi, lelki állapotáról ítéletet alkotunk, sőt döntést hozunk. Tudjuk azonban, hogy Isten az, aki a rejtekben lát. Ő az, aki ismeri a szív titkos érzéseit. Ő tudja, hogy egy-egy ember cselekedetei vagy magatartása mögött milyen szenvedés húzódik meg, milyen tévedés rab-ságában nézi a világot, milyen enyhítő vagy mentő körülmények csökkentik a felelősségét. Ezért találkozunk a Szentírás lapjain sokszor azzal a képpel, hogy Isten az ítéelő bíró; az Atya Krisztusra bízta a feladatot, hogy az idők végén majd megítélje a világot.

Mіндеz azonban nem jelenti azt, hogy az emberi közösség tétlenül nézze, ha a gondjaira bízott gyerekek, betegek, gyengék és szegények életét, épségét vagy anyagi javait bárki pusztítja. Ilyenkor tehát helye van az emberi igazságszolgáltatásnak is. A földi bírók azonban nem a másik ember üdvösségét, Isten előtti állapotát ítélik meg, hanem csupán a földi közösség védelmét szükséges szolgálniuk. Ennek során nekik is tisztességgel keresniük kell az objektív igazságot. Szent Pál apostol pedig felszólítja a keresztény közösséget, hogy peres ügyeiket ne vigyék a pogány bíró elé, hanem maguk közül

találjanak értelmes embert, aki döntőbíró lehet (vö. 1Kor 6,5).

Ha valaki nem látja a különbséget jó és rossz között, vagy még inkább, ha úgy gondolja – mint manapság sokan –, hogy nem is lehet megismerni az objektív igazságot, hogy az emberi cselekvésnek nem is lehetnek világos szabályai, vagy a szabályokat nem a teremtés objektív rendje, hanem csak a mindenkori közhangulat diktálja, az hogyan vállalkozhat arra, hogy másokat vezessen vagy a manipuláció eszközeivel hatékonyan befolyásolja mások véleményét és cselekvését? Ha vak vezet világtalant, mindketten verembe esnek. Számunkra azonban Jézus a világosság. A keresztény erkölcs nem arról szól, hogy az Egyház megenged vagy megtilt valamit, hanem arról, hogy közösen igyekezzünk megismerni Krisztust, és követni őt” – szögezte le beszédében Erdő Péter bíboros.

Forrás és fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmege

Az ember a számokon túl

Három éve segíti a Katolikus Karitás az Ukrajnából menekülőket

Három éve tart már az az ukrajnai háború, melynek következtében milliók kényszerültek elhagyni otthonukat, idegen országokban keresve menedéket. Az orosz invázió kezdetének harmadik évfordulóján a Katolikus Karitás hangsúlyozza: ne feledkezzünk meg arról, hogy ez nem csupán egy szám. Mert minden szám, minden háborús hír mögött emberi sorosok és életek vannak, amelyek örökre megváltoztak.

A szervezet a krízis első napjaitól kezdve személyes jelenléttel segíti mind a hazánkba érkező menekülteket, mind pedig azokat, akik Ukrajnában maradvak kerültek nehéz helyzetbe, több százezer főt segítve így.

Becslések szerint közel ezer gyermek érkezett Ukrajnából szülei nélkül, más rokonok kíséretében vagy teljesen egyedül. A Katolikus Karitás Integrációs Központjával kapcsolatban lévő Liza például mindössze tizenhat éves volt, amikor a háború kitörése miatt kénytelen volt elhagyni szülővárosát, Konsztantinyivkát. Magyarországra érkezve találkozott Nyikitával, aki szintén kamaszként, egyedül jött Harkivból, miután a több napig tartó utazás során elszakadt családjától. A fiatalok egy rövid riportfilmben elmesélték történetüket; Ecsy Gábor, a Karitás országos igazgatója számos hasonló történettel találkozott a háború kitörése óta, akár személyesen is segítve a rászoruló menekülteket, és számos segélyszállítmány eljuttatásában működött közre azoknak, akik Ukrajnában maradtak, mert nem tudták elhagyni otthonukat, vagy belső menekültté váltak. Az igazgató hangsúlyozta: „Most, hogy a remény szentévébe léptünk, bízunk benne, hogy a békéért mondott imáink meghallgatásra találnak, és ezek a törekvések valóra válhatnak.”

A Katolikus Karitás az ukrajnai háború 2022-es kitörése óta folyamatosan segíti a hazánkba érkező menekülteket. A krízis első napjaiban azonnali életmentő segítséget nyújtottak: élelmiszer-, higiéniai és ruházati csomagokat osztottak, valamint segítőpontokat üzemeltettek a határ mellett és a pályaudvarokon. Az azonnali támogatást követően a szervezet a

hosszú távú integrációra helyezte a hangsúlyt. Budapesten integrációs központot hoztak létre, ahol lakhatási támogatást, munkaerőpiaci tanácsadást, ügyintézési segítséget, nyelvvórákat és a gyermekek beiskoláztatásában támogatást biztosítanak, illetve közösségi programokkal, nyári táborokkal és egészségügyi szűrővizsgálatokkal segítik a beilleszkedést és az egészségmegőrzést. A krízis kezdete óta a Karitás több mint negyvenkétezer menekültnek nyújtott közvetlen segítséget, és több ezer, Ukrajnából érkezett családot támogatott különféle szolgáltatásokkal, hogy minél teljesebb életet élhessenek új környezetükben. A Magyarországra érkezők integrációja mellett a szervezet folyamatosan segíti mindazokat is, akik Ukrajnában

maradtak: a háború elmúlt három évében a szervezet közel hatszáz szállítmánnyal, összesen több mint négyszázötven tonna adománnyal segítette a kárpátjai és belső-ukrajnai rászorulókat, tartós élelmiszert, ruházatot, kórházi eszközöket, aggregátorokat és más eszközöket juttatva el hozzájuk, így segítve a háborús országban élőket megbirkózni a mindennapok megpróbáltatásaival.

A Katolikus Karitás folyamatosan, nagy erővel támogatja mindazokat, akiknek életét a háború felforgatta. Segítsen Ön is! Az 1356-os adományvonal hívása mellett (hívásonként 500 forint) lehetőség van online adományozásra a Katolikus Karitás honlapján keresztül. A szervezet központi bankszámlájára (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008) is örömmel fogadják a beérkező pénzádományokat.

Forrás: Katolikus Karitás
Fotó: Vermes Tibor

A kijevi nuncius az igazi békéről

Ukrajnában nemzeti imanappá nyilvánították február 24-ét, azt a napot, amikor Oroszország megkezdte teljes körű háborúját Ukrajna ellen. Visvaldas Kulbokas érsek, Ukrajna apostoli nunciusa hangsúlyozta, hogy az imádságnak átalakító ereje van, képes az emberi, politikai cselekvésen túlmutatóan a békéért való cselekvésre ösztönözni.

„Az imádságnak, amit én személy szerint nagyon erős, sőt, mindenható fegyvernek nevezek, csak a szabad akaratom szab határt. Vagyis az imával nemcsak a béke mennyei ajándékáért fohászkodunk, hanem az ima ugyanakkor – ha őszintén, nem felületesen végezzük – minket magunkat is átalakít, gondolatokat sugall és tettekre bátorít. Meggyőződésem, hogy az ember egyedül, a politikuskok egyedül nem képesek a békét, az igazi békét megteremteni” – mondta a kijevi apostoli nuncius, Visvaldas Kulbokas érsek az AgenSIR hírügynökségnek február 24-én, három évvel az ukrain orosz invázió kezdete után.

A nuncius a Gemelli Klinikán fekvő Ferenc pápa szavaira reagált, aki a vasárnapi Angelus imádság alkalmával – amelyet a Szentseki Sajtóközpont tett közzé – megemlékezett Ukrajnáról. „Az evangéliumban Jézus azt mondja: szeressétek ellenségeiteket. Vagyis azt, hogy legyetek bátrak és nyitottak a párbeszédre. Ne az ellenség munkatársai legyünk a gonosz dolgok létrehozásában – jegyezze meg Kulbokas –, mintha az lenne a küldetésünk, hogy igazoljuk a gonoszt, vagy hogy azt mondjuk a gyilkosnak: »megöltél egyet, tessék, ölj meg még kettőt!«. Milyen párbeszédet kell akkor keresni? Azt hiszem, ezt csak Isten képes sugallni nekünk. Éppen ezért a hit és a remény a mi fényünk, a mi utunk.”

A parlament döntött arról, hogy minden év február 24-én, az orosz invázió

Jazloveckij felidézte mindazt a segítséget, amely a pápától, a Szentseki től és személyesen Krajewski bíborostól érkezett a háború három éve alatt az ukrán néphez. „Ferenc pápa ezzel is megmutatta, hogy az ember nem csak szavakkal segít, hanem a szavakat tetteknek kell követniük. Nagyon hálásak vagyunk mindazért a segítségért, amelyet különösen a Caritas Internationalis hálózatán keresztül kaptunk. Csak Isten tudja, hány embert ösztönöztek Ferenc pápa szavai és tettei arra, hogy cselekedjenek, imádkozzanak értünk, pénzt és segélyt küldtek, projekteket kezdeményeztek és segítettek az embereknél. Hálásak vagyunk neki.”

A kapott segélyekről a Caritas-Spes elnöke a következőket mondja: „Hálásak vagyunk mindazoknak, akik mindvégig közel álltak hozzánk. Senki sem gondolta, hogy ez a háború ilyen sokáig fog tartani. És talán így volt a legjobb. Mert ha tudtuk volna, talán elvesztettük volna a bátorságunkat. Ehelyett lépésről lépésre haladtunk. Ezen az úton soha nem volt hiány emberekből és segélyekből, és ezért hálásak vagyunk.” A többféle szinten megkísérelt béketárgyalásokról a püspök azt mondja: „Ott van a levegőben az érzés, hogy a háború lassan véget ér, annak ellenére, hogy intenzíven bombáznak bennünket, hogy katonák halnak meg a fronton, és hogy tovább folynak a harcok. De a mi reményünk az, hogy ez a háború véget ér, egy igazságos és tartós békével ér véget. Hosszú, túl hosszú idő telt el.”

Fordította: Thullner Zsuzsanna

Forrás: AgenSIR

Fotó: AgenSIR, Vatican News

Venezuela első szentje

José Gregorio Hernández, a szegények orvosa

(Folytatás az 1. oldalról)

Február 24-én este Ferenc pápa fogadta a kórházban Pietro Parolin bíboros államtitkárát és Edgar Peña Parra venezuelai érseket, helyettes államtitkárát. Kórházi tartózkodásának kezdete óta ez volt a második alkalom, hogy látogatók mentek hozzá; először Giorgia Meloni olasz miniszterelnök járt nála, magánemberként. A hétfői látogatás okára másnap, február 25-én derült fény, amikor bejelentették: Ferenc pápa dekrétumokat hagyott jóvá, többek között szentté avatásokról is.

Szentté avatják Boldog José Gregorio Hernández venezuelai orvost, a szegények orvosát és Boldog Bartolo Longo olasz

beszélő –, majd Párizsban, Berlinben, később Madridban és New Yorkban folytatott tanulmányokat. Egyetemi tanár lett, hazájában ő vezette be a mikroszkóp használatát, és a caracasi egyetemen megalapította a bakteriológia tanszékét. Szakmáját hivatásként élte meg, főként a legszegényebbek érdekében, akiknek gyakran a saját pénzéből vette meg az orvosságokat.

Emellett vonzotta a megszentelt élet is, egészségi állapotát akadályozta meg, hogy a szerzetesség és a papság útjára léphessen. Még 1899-ben belépett a ferences harmadrendbe. 1908-ban az olaszországi Lucca közelében, a farnetai karthauzi kolostorban lett novícius. Egészségügyi

ügyvédet, a rózsafüzér apostolát. A Szentatya mindkét ügyben konzisztóriumot hívott össze; a szentté avatások időpontjáról még nem született döntés. Venezuelában évek óta sóvárogva várták ezt a hírt: Hernández doktort szívkövekben hordozzák a helyi hívek; a személye iránti érdeklődés és tisztelet egyre erősödött az elmúlt években hazájában, illetve egész Latin-Amerikában és a Karib-térségben.

Ferenc pápa a laikus venezuelai orvos alakjának szentelte a 2023. szeptember 13-ai katekézist, megállapítva, hogy José Gregorio Hernández életének vezérlő csillaga volt a jótékonykodás; jó és derűs ember volt, amellyel intelligens, nagy tudású. Egy szent, aki számára az evangélium gazdagsága fontosabb volt, mint a vagyon, és életét a rászorulóknak megsegítésére áldozta. 2021. április 30-án avatták boldoggá Hernández doktort a caracasi La Salle-iskola templomában, a szentmisét Aldo Giordano érsek, akkori venezuelai apostoli nuncius vezette. Emléknapija október 26-ára, születésének napjára került.

Szentté avatásának hírére nagy örömmel fogadta a venezuelai Egyház. Raúl Biondi Caracastól karacasi érsek kifejezte, ez tiszteletadás „egy példamutató élet előtt, egy olyan ember hősies erényei előtt, aki életét az emberi szenvedés enyhítésének szentelte és annak, hogy átadhassa a szeretet és a remény üzenetét”.

José Gregorio Hernández Cisneros 1864. október 26-án született Venezuelában Trujillo államában, egy Isnotú nevű kisvárosban, a felnőttkort megérő hat testvér közül elsőként. Édesanyját nyolcéves korában elvesztette.

Caracasban szerzett diplomát orvostudományból 1888-ban – már akkor öt nyelven

okokból azonban nem sokkal később vissza kellett utaznia Venezuelába, ahol szemináriumi tanulmányokba kezdett, bár továbbra is a szerzetesi életet vonzotta.

Három évvel később a római Latin-Amerikai Kollégiumban folytatta teológiai tanulmányait, azonban mellhártyagyulladás, majd kezdődő tuberkulózis sújtotta. Hazatérve végleg az orvoslásnak szentelte magát. Iskolát alapított, tudományos kutatásokat végzett, a spanyolnátha-járvány idején gondosan ápolta a beteget. 1919. június 29-én hunyt el – egy idős betegéhez sietett, amikor elütötte egy autó, és a járdaszegélyre zuhanva súlyos koponyasérülést szenvedett. A fiatal sofőr maga vitte be a kórházba, de már nem tudtak segíteni rajta.

Az első exhumálásra 1975. október 23-án került sor, amikor a boldoggyavatási eljárása már folyamatban volt. A földi maradványokat ekkor a caracasi Déli köztemetőből a Gyertyaszentelő Boldogasszony (Nuestra Señora de la Candelaria) -templomba szállították. A szegények orvosát ugyanis már akkor rendkívüli tisztelet övezte, és a köztemetőben lévő sírjához nagy számban érkeztek a látogatók. A boldoggyavatására Ferenc pápa videóüzenetet küldött, melyben elárulta: „Megvallom nektek, hogy itt, a Vatikánban soha nem találkoztam olyan venezuelaival, aki a beszélgetés közepén meg ne kérdezte volna tőlem, hogy mikor lesz Gregorio boldoggá avatása. Mert a szívzetekben hordozzátok őt. És íme, megvalósult a vágyatok!”

Fordította: Verestói Nárcisz

Forrás: Catholic News

Agency; Vatican News

Fotó: Vatican Media; Wikimedia Commons

A mianmari egyház gyászolja brutálisan meggyilkolt papját

Charles Maung Bo bíboros, Jangon (Rangun) érseke, a Mianmari Katolikus Püspöki Konferencia elnöke elmondta, hogy megdöbbentette és elszomorította Donald Martin Ye Naing Win halálának híre, akit február 14-én hidegvérrel megölt egy fegyveres, miközben a pap a plébánián végezte lelkipásztori szolgálatát a szegényekkel és a fiatalokkal.

A meggyilkolt pap a Mandalaji Főegyházmegyéhez tartozott, melynek érseke határozott felhívást tett közzé: minden hadban álló csoport tegye le a fegyvert, és induljon el a megbékélés útján. A negyvennégy éves pap a Lourdes-i Miasszonyunkról elnevezett plébánián szolgált a Szaagang régióban található Kan Gji Tau faluban, a délkelet-ázsiai országot sújtó polgárháború egyik leginkább érintett régiójában.

„Számítatlan ártatlan ember, köztük Donald Martin Ye Naing Win atya vére és áldozata szolgáljon felajánlásul az egész nemzetet érintő erőszak megszüntetésére” – kérte a bíboros, aki szerint „tanulva ezekből a megrázó tapasztalatokból, amelyekkel találkozunk, felébreszthetjük a testvéri lelkületet, és szívből jövő felhívást tehetünk az erőszak megszüntetésére”.

A főpásztor továbbá hangsúlyozta, hogy a fiatal pap ellen elkövetett bűncselekményt nem lehet könnyen elfelejteni. „Ézért arra kérjük a hatóságokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket és gondoskodjanak az igazságszolgáltatásról, hogy a jövőben ne ismétlődhesenek meg hasonló tragédiák” – figyelmeztetett Bo bíboros.

Mark Tin Win mandalaji érsek, a meggyilkolt pap egy-

házmegyéjének előjárója az áldozat szülőfalujában nagyszámú résztvevő jelenlétében mondott temetési homíliájában valamennyi, harcokat folytató

csoporthoz felhívást intézett, hogy tegyék le a fegyvert, és induljanak el a megbékélés útján. Eközben a Népi Védelmi Erők milicistái, akik szemben állnak a katonai juntuval, és az egész régiót ellenőrzésük alatt tartják, letartóztattak tíz férfit, akiket a gyilkosság elkövetésével gyanúsítanak.

Február 14-én este tíz fegyveresből álló kommandó érkezett a Lourdes-i Miasszonyunk templomához. Donald Martin Ye Naing Win atya, a Mandalaji Főegyházmegye negyvennégy éves papja bátran szembeállt a tíz milicistával, akik fenyegetően léptek fel. Megfenyegették

a plébániái közösség jelen lévő tagjait, munkatársait. Az eseményen jelen lévő két nő, akik most biztonsági okokból védett helyen vannak, elmesélte a történet részleteit a Fides hírügynökségnek.

A Donald atyát megtámadó férfiak – mondták – nyilvánvalóan alkohol vagy kábítószer hatása alatt álltak. A szomszédos faluból jöttek. Nem világos,

miért támadtak ilyen erőszakosan a papra. Amint elé értek, a banda vezetője felszólította a papot, hogy térdeljen le. Ő, aki a hit és a szeretet embere volt, megőrizve azt a szelídséget és belső békét, amely mindig is jellemezte, békésen válaszolt: „En csak Isten előtt térdelék.” Majd halkán folytatta: „Mit tehetek önökért? Van valami, amiről beszélniünk kellene?”

Szavaira az egyik férfi hátulról lecsapott rá egy törrel, amely akkor még a tokjában volt. A fegyverrel hadonászva véletlenül a fegyveres csoport vezetőjét is megütötte. Ez utóbbi, ittas állapotban, kést rántott, és dühöngeni kezdett,

rátámadt a papra, többször és brutálisan megszurta a testén és a torkán. Donald atya nem jaidult fel. Az értelmetlen erőszakot reakció nélkül, ártatlan emberként szenvedte el, „mint bárny, ha vágóhídra viszik” – mondták a tanúk. A többi férfi csak állt, és nézte, ahogy a gyilkosságot végrehajtják. A torkára mért szúrásoktól a feje szinte lelévált a testéről, egy töcsányi vérben úszott. Miután megtörtént a bűncselekmény, a férfiak csoportja távozott.

Az asszonyok riadóztatták a falubelieket, akik sírás közepette nekiláttak, hogy elvigyék, megmossák az életlen testet, megadják neki a tiszteletet. Ezután riasztották a Népvédelmi Erők katonáit, akik felkutatták és letartóztatták a támadókat. Aun Szan Szu Kji pártja 2016-ban választást nyert, és a 2021-es megbuktatásáig ő vezette az országot mint államtanácsos. A hadsereg szervezte államszínny óta instabil a politikai vezetés az országban, a lázadó alakulatok összefogtak, és közösen küzdenek a reguláris haderő ellen. A biztonsági erők több mint hatezer civilt öltek meg és több mint huszonnolcezeret tartóztattak le. Az ENSZ elítélte a mianmari hadsereget „az emberi jogok szisztematikus megsértéséért, köztük számos háborús és emberiség elleni bűncselekményért”.

Fordította:

Thullner Zsuzsanna

Forrás: Vatikáni Rádió; Fides

Fotó: Vatican News

Székesfehérvári Egyházmegye

Imaséta a házaspárok útján

Az újra átélte házastársi szeretetről szóló tanúságtételekkel és házaspáros zarándoklattal végződött a Székesfehérvári Egyházmegyei Családpasztorációs Iroda 2025-ös házasság heti programsorozata február 22-én. Egy internetes kapcsolatméllyítő játékokra is meghívották a vállalkozó kedvű házaspárokat, a játékok lezárásaként pedig az alsószentiváni kegytemplomban Spányi Antal püspök áldotta meg a párokat.

vári megyéspüspök, a kezdeményezés fővédnöke szentmisében áldotta meg a részt vevő házaspárokat.

Engedjük a szívünkben megjelenni a hála érzését – buzdította a püspök. – Isten kegyelme hozta össze a párokat, az ő szeretete irányította egymás felé életüket. „Isten szeretetével törődünk ezért a ránk bízottakkal, ez mutatkozik meg minden cselekedetünkben, minden kedves szavunkban, a segítőkészségben, a másik mellé állásban” – szövegezte a házaspárokat Spányi Antal püspök.

Majd arról beszélt, mennyire fontos a másikért, a családtagokért kitartóan imádkozni, és ha kell, naponta újrakez-

deni a szeretetet. Nem a kilépést választani, hanem kitartani a megpróbáltatások idején is a házastárs mellett. A Székesfehérvári Egyházmegyei Családpasztorációs Iroda munkatársai az internetes szerelmes hétpróbával kifejeztek a házasságban élők kedvében szerettek volna járni, hogy a résztvevők a kétszemélyes feladatok elvégzésével újra megerősíthessék kapcsolataikat, megtapasztalva a rohanó hétköznapi életben és a teljesíten-dő feladatok szorításában is, hogy meg lehet találni a kettesben töltött időt, az egymásra figyelmet, az örömteli kikapcsolódás alkalmait.

Forrás és fotó:
Székesfehérvári Egyházmegye

Apró kezek munkájának elismerése

Komposztmegfigyelők és madárbarátok a komáromi katolikus óvodában

A komáromi Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda az elmúlt hónapok programokkal teli időszakában két elismerésben is részesült. Tavaly ősszel a Humusz Szövetség által meghirdetett „Komposztünnep” országos versenyen második helyezést értek el, idén február 21-én pedig a Magyar Madártani Egyesület „Madárbarát kert” programjában elnyerték a „madárbarát óvoda” címet.

A komáromi Szent Imre katolikus óvoda nevelési programjában fontos szerepet játszik a természetvédelem. Szeretettel óvják a természet harmóniáját, egyensúlyát a környezetükben élő növény- és állatvilág megismerésével, tiszteletével. Az intézményben dolgozó pedagógusok a lehetőségeikhez mérten minden alkalmat megragadnak, hogy a gyerekek megtapasztalják teremtett világunk gazdagságát.

Az óvoda Napocska csoportja tavaly októberben csatlakozott a Humusz Szövetség által országosan meghirdetett „Komposztünnep” versenyhez. Több héten keresztül ismerkedhettek a gyerekek a biohulladék hasznosságával, illetve bomlási folyamataival, melyeket először kis komposztüvegekben keresztül kísérték figyelemmel. Ismereteket szereztek a komposztban és környékén élő állatvilágról, meséken keresztül is. A komáromi katolikus óvoda minden csoportjának van saját magasságyása, amelyet tavasszal ki-ki a saját elképzelése szerint ültet be különböző zöldségekkel. Így a növénytermesztés fázisait már korábban megismerték, megtapasztalták a gyerekek.

A zöldségtermesztést egész évben át egy faládba hordták, és az ebből

keletkezett komposztot termőfölddel elkeverve helyezték vissza a magasságyásokba, majd eldug-

gatták a hagymát, hogy tavasszal friss, saját termesztésű zöldséget fogyaszthassanak. Végül egy régi kosár felhasználásával sünödűt készítettek, amelyet a komposztláda védő közelségében helyeztek el, jól elrejtve. Ezzel a pályamunkával a kis csapat az országos versenyen indult negyvenkilenc intézmény közül az előkelő második helyezést érte el.

A közelmúltban a Magyar Madártani Egyesület (MME) a „Madárbarát óvoda” címet adományozta a komáromi Szent Imre óvodának. Az intézmény ősszel kapcsolódott be az MME által kiírt „Madárbarát kert” programba az egyesület honlapján való jelentkezéssel és egy „madárbarátkozó” csomag megvásárlásával, melynek

tartalma (Madárbarát kert kalendárium, Magyarország madarai kézikönyv, Madárhang CD stb.) nagy segítséget nyújtott a munka tervezésében.

Az elismerő tábla megszerzésének feltétele volt, hogy a program résztvevői madárodú és madáretetőket kihelyezésével, itató működtetésével, téli madáretetéssel és madárbarát kertészkedéssel bi-

zonyítsák jogosultságukat. A gyerekek és az őket segítő felnőttek szorgoskodásáról az intézmény jelentősen számolt be, megküldve azt az MME központi irodájába, tájékoztatva az egyesületet az óvodában folyamatosan végzett madárvédelmi munkáról. Az információk kiértékelését és elfogadását követően – az óvoda nagy öröme

– az MME megküldte az elismerő táblát, amely hirdeti, hogy az intézményben madárbarátok tevé-

kenykednek. A „Madárbarát kert” program legalább olyan mértékben szól az emberekről, mint a madarakról, hiszen a madarak jelenléte a kertben nemcsak hasznos, de rengeteg élményt is kínál. Egész évben érdeklődéssel figyelik a gyerekek az óvoda udvarán megjelenő kis madarakat, és télen sem felejtnek el gondoskodni róluk, lévén, hogy a téli időszak kiemelt feladata a madárvédelem.

Gutainé Jaksics Kinga
Fotó: Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda, Komárom

Szent Angéla és Szent István a Műpában

Közös jubileumi koncerten csendült fel a Carmina Burana

Grandiózus előadásra került sor február 25-én a Művészetek Palotájában Bartók Béla Nemzeti Hangversenyteremben Ünnepre hangolva címmel. A Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium kórusai és a Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar kettős jubileumi jótékonysági koncertjén mintegy négyszázán adták elő Carl Orff nagyszabású művét, a Carmina Buranát.

A Budai Ferences Énekes Iskola és a Szent Angéla Öregdiák Kórus tizenöt éves, a Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar pedig harmincéves fennállását ünnepelte a Művészetek Palotájában rendezett közös koncerttel. A példátlan összefogásról tanúskodó telt házaspáros előadás fővédnöke Bogányi Gergely Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész volt.

Wolfgang Amadeus Mozart Szöktetés a szerájból című operájának nyitányát és Carl Orff Carmina Burana című zeneművét Juhász Bence, a Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar vezető karmestere vezényelte. Ez utóbbi, monumentális hangszerelésű műben szólót énekelt Kapi Zsuzsanna szoprán, Szerekován János tenor és Balázs Norbert bariton énekes. A szólisták is jótékonysági célra ajánlották fel tiszteletdíjukat, mégpedig arra, hogy a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium méltó hangversenyongorát tudjon venni az új aulájába. Kapi Zsuzsanna és Szerekován János betegség miatt lépett az utolsó pillanatban Kolonits

Klára és Horváth István operaénekesek helyére.

A Carmina Burana három nagy része előtt a Corvus Albus (Fehér Holló) öttagú együttes korhű öltözetben és hangszereken szólaltatott meg a mű szövegének alapjául szolgáló középkori dalokat. A Budai Ferences Énekes Iskolát 2009 szeptemberében indították útjára Semjén Menus Gabriella és Várföldi László karnagyok a Szent Angéla Ferences Általános Iskolában. Szintén ekkorra tehető az iskola már végzett diákjainból és tanáraiból álló, a Szentföldön is többször koncertező Szent Angéla Öregdiák Kórus megalakulása.

A zuglói szimfonikus zenekar elődjét 1954-ben szervezte meg Záborszky József ének- és zenetanár. E mostani zenekar 1995-ben, a negyvenéves jubileumi ünnepség után jött létre Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar

néven, különböző hivatású amatőr zenészek is játszanak benne. Az ünnepi közös koncerten a hegedűsök sorában olyan idős előadó is szerepelt, aki már a Záborszky alapította zenekarnak is a tagja volt a kezdetektől, hetven éve. Nem először működik együtt a Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar és a Szent Angéla kórus: a ferences iskola új aulájában 2023 decemberében, Kodály Zoltán születésnapján és a mű keletkezésének centenáriuma adták elő a Psalmus Hungaricus Molnár András operaénekes közreműködésével.

A mostani ünnepi hangverseny hatalmas, háromszáz fős egyesített kórusát a Szent Angéla Általános Iskola különböző énekkarai: az énekes iskolai kórusok, a gimnáziumi és az öregdiákkórus, a szülők és tanárok kórusa, valamint a Kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet kó-

rusa adta, mely Juhász Bencének, az est karmesterének növendékeiből áll. A ferences iskola kórusainak vezetői Semjén Menus Gabriella, Sirák-Kemény Kinga és Schnell Máté, a kecskeméti intézet kórusáé pedig Fúri Anna karnagy.

Makovecz Pál, a Szent István Király Zeneművészeti Szakgimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója ünnepi köszöntőjében elsőként a zenekar megalapításának jelentőségéről beszélt. Ki gondolta volna, hogy hetven év után a Szent István az ország egyik legsikeresebb iskolája lesz több mint ezeröttszáz diákkal, kétszáz tanárral? – mondta az igazgató.

A Szent István Jubileumi Szimfonikus Zenekar elődje létrejöttének 40. évfordulóján azért alakult meg, mert Záborszky József úgy gondolta, ez a család nem tud ünnepelni azok nélkül, akikkel az utat elkezdte, a családi asztalnál helye van azoknak is, akikkel korábban együtt dolgozott – magyarázta Makovecz Pál. – Az azóta működő zenekar éppoly szerves része a családi ezüstnek, mint a vonásokon játszó gyerekekből álló Tücsökzenekar vagy a húsz zenekarból álló paletta másik végén elhelyezkedő Szent István Filharmonikusok – zárta beszédét az igazgató, majd köszöntötte a jubiláló kórusokat.

Berhidai Piusz OFM ferences tartományfőnök örömmel és büszkeséggel üdvözölte a nagyszerű koncert előadóit, köztük az Énekes Iskola kórusait, melyek a Magyarok Nagyszombatja Ferences Rendtartomány fenntartásában a Szent Angéla Általános Iskola keretében működnek. Külön

öröm a gyerekek rendszeres liturgikus zenei szolgálata, amelyet egyházi ünnepeken végeznek – fogalmazott a ferences előljáró.

Arról is beszélt, hogy a Carmina Burana szövegeit adó vágáns versek a rendalapító korában születtek, a megénekelte szövegek világa egybeesik a nyolcszáz éves Naphimnuszéval. A kereszténység a 11–13. században már van olyan erős, hogy magára is játékos kritikával, ömiróniával tekintsen. Kíváncsi vagyok, hogy a ma esti koncert élménye mindnyájukban ébresszen tiszta örömet, erősítse a Teremtő iránti bizalmat – zárta beszédét.

A Carmina Buranát, melyet gyakran oratorikus formában játszanak, 1936-ban alkotta meg Carl Orff. Ez alapjául szolgáló szövegeket 1803-ban a bajorországi Benediktbeuern kolostorának könyvtárában fedezték fel. Igazi szenzáció volt a kódex, hiszen a 13–14. században élt szerzetesek nem liturgikus, hanem olyan világi műveket másoltak bele, melyek a 11–12. századi vándormuzikusok repertoárjából származtak. Ezekből az ónémet, ófrancia versekből válogatott aztán a zeneszerző.

A huszonöt tétel elhangzása közben a Műpában kivetítették a Szent Angéla Általános Iskola rajztagozatosai és rajztanárai által készített alkotásokat is, összemművészeti előadásá emelve a magas színvonalú, nézőknek és előadóknak egyaránt örökre emlékeztető, hatalmas ívű koncertet, melyet a közönség hosszas vastapsal jutalmazott.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Botár Gergely

A bántalmazott segítése az első, nem az intézmény jó híre

Vatikáni bizottság magyar tanácsadója a gyermekvédelemről

(Folytatás az 1. oldalról)

– A Kiskorúak Védelmével Foglalkozó Pápai Bizottság – amelynek Ön a regionális tanácsadója lett – 2014-ben alapította Ferenc pápa, majd pár évvel ezelőtt, 2019-ben rendelkezett arról, hogy egyházmegyei szinten biztosítani kell a bántalmazások bejelentésének lehetőségét. Az egyházi gyermekvédelem tehát új terület. Ugyanakkor a hazánkban is nyilvánosság elé került egyházi bántalmazási ügyek fájdalmas jelei annak, hogy a megelőzés, valamint az esetek megfelelő kezelése halaszthatatlan feladat.

– Valóban így van, és sok még a tennivalónk. A 2019-ben megjelent *Vos estis lux mundi* kezdetű motu proprio előírta a helyi egyházaknak, hogy hozzanak létre bejelentőfelületeket, amelyeken a szexuális visszaéléseket, bántalmazásokat jelezni tudják az áldozatok vagy azok, akik ilyesmiről tudomást szereznek. Magyarországon ezek a felületek már elérhetők az egyházmegyei weboldalain. De azt is látnunk kell, hogy a kötelező előírások betartásán kívül még sok munkát szükséges elvégezni ahhoz, hogy valóban elérjük a célunkat, és közösségeinkben a gyermekek, valamint a sérülékeny felnőttek is biztonságban érezhessék magukat.

Amikor a Magyarországi Szerzeteseljárási Konferenciának Irodája elindította a szerzetesi intézményekre vonatkozó Emberi Méltóság Stratégia programot, a jogi munkacsoport vezetőjeként fontos volt számomra, hogy lássam, hogyan alakult a katolikus közvélemény az ENSZ Gyermekjogi Egyezményének 1989. évi elfogadását követően. Az egyezmény kimunkálásában a Szentszék meghatározó szerepet vállalt és azonnal ratifikálta is, majd egy évvel belül Magyarország is megtette ezt. Kérdés, hogy mit jelent ez, a gyakorlatban hogyan jelennek meg a gyermekjogok. Azt tapasztaltuk, hogy végrehajtási, alkalmazási hézag van a gyermekjog tekintetében, és tetten érhető egyfajta idegenkedés, távolságtartás az egyházi intézményeknél is. Ez részben információhiányból fakad.

Amikor a szerzetesi stratégiaalkotási folyamat során beazonosítottuk ezt a hiást, úgy döntöttünk, hogy létrehozunk egy egyesületet, amely gyermekjogi kérdésekben célzottan egyházi intézmények számára végez tanácsadást interdiszciplináris és szemléletformáló módon. Így jött létre civil kezdeményezésként a Gyermekjogokért Egyesület, amely nemcsak tanácsadást végez, hanem képzéseket is tart.

– A közelmúltban számos más kezdeményezés is indult vagy bontakozott ki egyházi berkekben: említette az Emberi Méltóság Stratégiát, megalakult a Gyerekasztal Munkacsoport, ismert, hogy

az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága (EKIF) koordinálásával az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye fenntartásában lévő iskolákban tavaly októbertől gyermekvédelmi szabályzat (és ennek megfelelő protokoll) lépett életbe, Szegeden, a katolikus egyetemen pedig gyermekvédelmi tanszék indítását tervezik. A rendszer kiépülésének lehetünk tanúi?

– Igen, és ezenkívül még sok más fontos gyermekvédelmi törekvés is van, a teljesség igénye nélkül említhetjük a Váci Egyházmegyet, a szaléziákat, a piaristákat. Minden kezdeményezésnek örülünk, de sajnos az a probléma, hogy ezek a projektek egyelőre nem érnek össze. Szükség lenne egy központi intézményre, amely koordinálja az alulról építkező és a vezetői szintről érkező programokat is.

A helyi együttműködésre egyébként jó példa, hogy az EKIF felkérésére az Gyermekjogokért Egyesület segített az Ön által is említett szabályzat megalkotásában, és ebbe a folyamatba bevonták az iskolaigazgatókat, iskolapszichológusokat is. Ezt azért hangsúlyozom, mert ez is alátámasztja, hogy a hatékony működéshez nem elég csupán egy jól kidolgozott protokoll. Olyan ez, mint a tűzvédelmi szabályzat, amit kötelezően kifüggesztünk ugyan, de magunknak érezzük-e, és amikor megszólal a tűzjelző, vajon tudja-e minden érintett, hogy mit kell tennie?

– Bizonyára vannak és lesznek még hibák az esetek kezelésében. Olyankor talán a megfelelő kommunikáció segíthet... Melyek a nemzetközi tapasztalatok a gyermekvédelmi szabályok bevezetésére és alkalmazására terén?

– A közép-európai régió maradvány kiemeltem a lengyel példát, ahol állami előírás is

kötelezővé tette a gyermekvédelmi szabályzatok elfogadását. A lengyel példából is az látható, hogy a szabályzatok önmagukban nem elegendőek, bevezetésüket képzésekkel szükséges támogatni. Például az iskolákban a tanároknak, a szülőknek és a gyerekeknek is tudniuk kell, hogy kihez forduljanak, mit tegyenek, ha bántalmazást tapasztalnak. Kulcsfontosságú a megfelelő kommunikáció, a protokoll élővé tétele. Sajnos újra és újra felbukkannak bántalmazásos ügyek, és felkészültnek kell lennünk, hogy megfelelő módon segítsük az érintetteket.

– Arról még nem is beszélünk, hogy egy működő rendszerben is előfordulhat, hogy valakit igaztalanul vádolnak bántalmazással...

– Igen, és ha valakire rákerül a bélyeg, az az egész életére kihat. Képzésekkel, megfelelő szemléletformálással, szakemberek támogatásával, körütekintésű kommunikációval lehet ezt megelőzni. De azt mindenképp hangsúlyoznám, hogy ez csupán az esetek négytized százalékában fordul elő, az összes többi bejelentés valós bántalmazásról szól.

– A Kiskorúak Védelmével Foglalkozó Pápai Bizottság Közép- és Kelet-Európa országaira helyezte a fókuszot, ezt olvashattuk az Ön tanácsadói megbízásáról szóló hírben. Milyen szentszéki szándékból, motivációból ered ez a megbízás?

– A feladatom a bizottságban a régióhoz kapcsolódó tanácsadás. A bizottság nevében a főtitkár tud nyilatkozni. Amit a saját szakmai kompetenciám alapján el tudok mondani, az az, hogy a bizottság 2022-ben új típusú mandátumot kapott Ferenc pápától. Ennek része, hogy a testület segíti a helyi egyházakat abban, hogy

irányelveket, protokollokat dolgozzanak ki, és így előreléphessenek a bántalmazások megelőzésében, kezelésében és a szemléletformálásban. A bizottság elkezdett régiókra osztova dolgozni, kialakult egy Európára specializálódó csapat, ehhez csatlakoztam

”

Szükség lenne egy központi intézményre, amely koordinálja az alulról építkező és a vezetői szintről érkező gyermekvédelmi programokat

regionális tanácsadóként a bizottság felkérésére. A testület nagyon fontosnak tartja, hogy élő kapcsolatokat alakítson ki a helyi egyházakkal, ennek része a hálózatépítés egész Európára vetítve, amelybe szervesen kapcsolódik Közép- és Kelet-Európa is.

– A régióban milyen szinten állunk az egyházi gyermekvédelem terén?

– Úgy látom, hogy közepén helyezkedünk el. Előttünk jár az említett lengyel egyház, ott már elkészült az a jelentés, amely számba vette az egyházon belüli bántalmazásos eseteket, és létrejött egy központ is, ami a gyermekek és a sérülékeny felnőttek védelmével foglalkozik. Ennek feladata a szupervízió is: felügyeli az esetkezelést, és a megelőzéssel kapcsolatban szintén segítséget nyújt. A szentszéki bizott-

ság jelenleg éppen Lengyelországban teszteli a készülő egyetemes irányelveket.

Érzékeny kérdés ez, hiszen figyelembe kell venni a helyi kulturális szempontokat is. Nem biztos, hogy ugyanazok a receptek, protokollok éppolyan jól használhatók az USA-ban vagy Afrikában, mint Közép-Európában. Pont ezért azt is szeretném elkerülni, hogy sematikus módon vegyük át a lengyel példát, módszereket. Ugyanakkor sokat tanulhatunk, és kell is tanulnunk belőle, ahogyan az ír, a francia, a portugál vagy a tengerentúli példából is. Végül soron azonban a saját válaszainkat, megoldásainkat kell kialakítanunk, hiszen a mi gyerekeinkről, illetve az itt élő sérülékeny felnőttekről van szó.

– Tanácsadóként hogyan tudja segíteni ezt a hálózatépítő folyamatot?

– Az európai hálózatépítéssel kapcsolatban kikértem a szakmai véleményemet, de érzésem, hogy a mi részünkről is van feladat: tavaly elkészült a Kiskorúak Védelmével Foglalkozó Pápai Bizottság első (pilot) országjelentése, ennek magyarra fordítását a Gyermekjogokért Egyesület vállalta.

A vatikáni bizottság tervei szerint a következő tíz évben minden egyes helyi egyházat átvizsgálunk, ennek ütemezése az ad limina látogatásokhoz kapcsolódik, amikor a helyi püspöki konferenciák tagjai a bizottság tagjaival is találkozhatnak. A most megjelent jelentés – a régióspecifikus információkon kívül – azokról az országokról szól, amelyek püspökei az előző évben jártak ad limina látogatáson (Ruanda, Elefántcsontpart, Sri Lanka, Columbia, Tanzánia, Kongói Demokratikus Köztársaság (Kinshasa), Zimbabwe, Zambia, Ghána, Kongói Köztársaság (Brazzaville), Dél-afrikai Köztársaság, Botswana és Eszvatini, Togo, Burundi).

A jelentés egyfajta tisztánlátást, rálátást eredményez, megmutatja, hogy a helyi egyházban mely pontokon kell cselekedni. A szentszéki bizottság alapszemlélete szerint nem az adott intézmény vagy ország jó híre az első, hanem a bántalmazottak segítése, hiszen olyan gyermek vagy sérülékeny felnőtt áldozatokról van szó, akiknek derékba tört az életük. Az ő lelki támogatásuknak része a bocsánatkérés is.

Például ezért tartom nagyon fontosnak a magyar egyházi vezetők részéről tapasztalt tavalyi év végi nyilvános bocsánatkérési hullámot. Mindenki úgy és olyan módon kért bocsánatot, ahogy az ő eszköztárának megfelelt, és mindegyik bocsánatkérés releváns volt.

– A korábban említett hazai egyházi kezdeményezések kimondva is szeretnének elől járni a társadalmi szemléletformálásban. Egyházon

kívüliek számára is felajánlják a szakmai segítségüket a bántalmazásos esetek kezelésében, megelőzésében. Dobszay Benedek OFM, az Emberi Méltóság Stratégia szakmai vezetője egy interjúban elmondta, hogy már állami intézmény részéről is érkezett hozzájuk megkeresés.

– Az egész társadalomhoz szól a küldetésünk, a Gyermekjogokért Egyesület sem csupán egyházi intézményeknek vállal szakmai tanácsadást.

– Visszatérve egy korábbi megjegyzéséhez, hogyan látja a gyermekek jogaival kapcsolatos hazai közvélekedést?

– Talán onnan indítanám a választ, hogy fontos érteni, a gyermekjogok forrása nem egy nemzetközi egyezmény vagy más jogszabály, hanem a gyermekek emberi méltósága, amely az Isten képmására való teremtettségéből fakad. A gyermekkor, a fogantatás pillanatától, egy rendkívül sérülékeny, védelmet igénylő életszakasz. A gyermekjogok nem extra jogosultságként jelennek meg ebben az életszakaszban, hanem – kicsit talán leegyszerűsítve – ahhoz szükségesek, hogy amikor a fiatalok belépnek a felnőtt társadalomba, meg tudjanak küzdeni mindazzal, ami rájuk vár. A gyermekjogok könnyen válhatnak eszközökké a felnőttek kezében, ezért tartom nagyon fontosnak, hogy azzal a szemlélettel közelítsünk, amelyben a gyermekek jogai mindig megelőzik a felnőtt igényeket. Úgy gondolom, még sokat kell tennünk azért, hogy elsajátítsuk ezt a szemléletet, és van feladatunk a gyermekjogi edukáció területén is. Gondolok itt például a gyermekek részvételhez való jogának kihangsúlyozására, vagy az erőszakkal szembeni zéró tolerancia hangsúlyozására a testi fenyegetés kapcsán.

– Melyek a rövid távú, illetve távlati elképzelései a hazai egyházi gyermekvédelemmel kapcsolatban?

– Fontosnak tartom, hogy tovább erősítsük a párbeszédet a döntéshozók és a szakemberek között, és én ebben partner szeretnék lenni. Úgy látom, már megvannak a szakmai erőforrások országos szinten is, ezek össze tudnak kapcsolódni, és így lehetővé válik a koordináltabb fellépés az egyházi gyermekvédelemben. Szerintem érdemes ezen dolgozni, még akkor is, ha nem lesznek azonnali és látványos eredmények, de ez nem gátolhat meg minket abban, hogy kitartsunk e folyamat mellett, amely a tisztulást, az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot növelését szolgálja, a gyermekek és a sérülékeny felnőttek védelmében.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

ADÁSVÉTEL

RÉGISÉGEKET, hagyatékot, bútorokat, festményeket, szobrokat, ezüst tárgyakat, arany ékszereket, fog aranyat, érméket, kitüntetéseket, órákat vásárolunk. T.: 06/20-932-6495, www.antikbudapest.hu

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házról is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Ullói út 75-77.) szentmiséimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Előpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családközösséghez a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldog-áavatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. március 6., csütörtök, április 7., hétfő, május 6., kedd, június 6., péntek, július 7., hétfő, augusztus 6., szerda, szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házbán (Leányfalu, Móróc Zsigmond út 141.): március 13-án 16 órától 16-án 13 óráig NAGYBŐJTÍ lelkigyakorlat Osztie Zoltán atyával. Március 19-én 18 órától 22-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az irgalmas-ság”. Április 17-én 18 órától 20-án 13 óráig HÚSVÉTI lelkigyakorlat Schall Tamás atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÁRIAREMETÉN március 28-án, 29-én és 30-án a 18 órakor kezdődő szentmiséken nagybőjti lelkigyakorlatot tart Farkas István piarista (Lupus atya).

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeken való továbbéléshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kététen szerda délelőttönként 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Bathányi téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kététen szerda este 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2025. március 12., 26.; április 9., 23.; május 7., 21. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti. E-mail: kato.tegzes@gmail.com T.: 06/30-462-9272

LELKINAPOK

Egy „rendes” nap – Háztűznéző a Segítő Nővéreknél 18-35 éves nőknél Csobánkán (Templom köz 4.) március 8-án, szombaton 9-18 óráig. Jó beszélgetések, közös ima, karizmatikus, virtuális utazás a Segítő Nővérek világában. Jelentkezés és információkérés: segitonoverekcsob@gmail.com. Jelentkezési határidő: március 4., kedd.

„Minden vég egy új kezdet” címmel lelkinapokat tartanak a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasar 7-9. T.: 06/26-387-162). Szeretettel hívunk és várunk fogadtatásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorított a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2025. április 25., péntek 14 órától április 27., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: kato.tegzes@gmail.com T.: 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezzé, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hidfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

BÚCSÚ

Ünnepi búcsú szentmise lesz a búcsúszentlászlói kegytemplomban március 16-án, vasárnap 11 órakor, ezt követően motorosok, quadosok megáldása. Az ünnepi szentmisét Bátor Botond pálos szerzetes mutatja be. A szentmisén közreműködik a templom Szent László kórusa.

FELNŐTTKATEGÉZIS

A győri Szent Ignác bencés templomban (Győr, Fazekas köz 2.) Kelemen Áron bencés atya tart előadás-sorozatot Szent Lukács

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

március 24-30. | 7 nap | 339.900 Ft/fő
MÁLTAI ZARÁNDOKKÖRÚT
április 3-7. | 5 nap | 459.900 Ft/fő
HÚSVÉT MEDJUGORJÉBAN
április 17-21. | 5 nap | 139.900 Ft/fő
AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
április 23-27. | 5 nap | 159.900 Ft/fő
CARLO ACUTIS SZENTTÉ AVATÁSA
IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
április 24-27. | 4 nap | 279.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
április 30 - május 4. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
FRANCIA SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
május 1-9. | 9 nap | 549.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
május 12-18. | 7 nap | 419.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
május 19-26. | 8 nap | 619.900 Ft/fő
PÜNKÖSDI BÚCSÚ CSÍKSOMLYÓN
június 5-9. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

evangéliumáról. Az előadások minden hónap második keddjén (március 11., április 8., május 13., június 10.) 19.30-kor kezdődnek. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye felvételt hirdet a 2025. szeptemberben induló képzéseire. Szeretettel várják a jelentkezőket a 2025/2026. tanév levelező tagozatos (állami ösztöndíjas és költségterítéses) képzéseire, melyekre május 30-ig lehet jelentkezni. További információk a <https://szentatanaz.hu/> oldalon, illetve a Tanulmányi Osztályon a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a tanulmanyigyuk@szentatanaz.hu e-mail-címen.

BETEGLÁTOGATÓK KÉPZÉSE

A Budapesti Katolikus Kórházlelkészség 2025. április 5-én indítja következő önkéntesbeteglátogató-képzését. Jelentkezni március 28-ig lehet a +36/1-224-8640-es telefonszámon, hétköznap 8-16 óra között. Hittüket gyakorló katolikusok jelentkezését várják, akik olyan életállapotban vannak, hogy nem okoz problémát nekik hétről hétre egy délutáni szabadidejükben a betegek látogatására szálni, és akik azonosulni tudnak egy olyan szolgálattal, amelyben alázattal, szeretettel, embertársként a másik mellé állhatnak, s ott, ahol az tart, a legnagyobb tisztelettel elfogadva, a szolgálataira lehetnek úgy, ahogy igényli: meghallgatva őt, vagy rossz érzés nélkül elfogadva azt is, ha elutasítja a közeledést, mert nincs kedve találkozni, szóba állni senkivel. Az önkéntes beteglátogató szolgálat az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye kórházainak heti lelkipásztori szolgálatához kapcsolódik, azaz az önkéntes beteglátogató a kórházlelkész látogatását megelőző napon látogatja végig azt az osztályt, ahová a kiválasztott kórházon belül be lett osztva, és jelzi a kórházlelkész atyának, ha a betegek közül valaki szeretne szentségekhez járulni, találkozni vele. A szolgálat heti rendszerességgel jelen van az esztergomi, dorogi, visegrádi, pomázi és budapesti kórházakban.

JUBILEUMI SAPIENTIA-NAP

Mire jó a teológia? címmel március 8-án, szombaton 10 és 16.30 óra között Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.) konferenciát tartanak. Előadók: Puskás Attila, Török Csaba, Hemádi Mária, Sebestény József, Heidl György, Lukács Ottília, Dobos András, Dominic Whitehouse, Kék Emerencia, Bagyinszki Ágoston. Kapcsolattartó: Bagyinszki Ágoston OFM, e-mail: sapientianap@sapientia.hu. A részvétel ingyenes, kávé és frissítő biztosítása céljából regisztrációt kérnek. Regisztrációs határidő: március 1., szombat. Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

CSALÁDPASZTORÁCIÓ

Tavaszi Családpasztorációs Papi Találkozó lesz Budapesten március 21-én, pénteken 9 és 16 óra között a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Irodaházában (Budapest VI., Városligeti fasor 42.). Téma: A 30 éves *Evangélium vitae* és aktualitásai. A részvétel ingyenes és előzetes regisztrációhoz kötött. Jelentkezési határidő: március 16., vasárnap. Bővebb információ: <https://csaladegyhasz.hu/2025-tavaszi-csaladpasztoracios-papi-talalkozol>

ORSZÁGOS LELKINAP

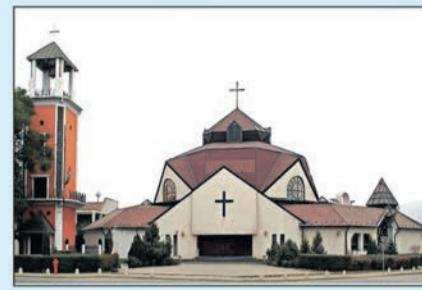
MÉCS Családközösségek Országos Lelkinapja lesz Esztergomban március 23-án, vasárnap 10 órától a Szent Adalbert Központban (Esztergom, Szent István tér 10.). A 12 órakor kezdődő szentmisét Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök mutatja be a Nagybaldogasszony- és Szent Adalbert-főszékes-egyházban (Esztergom, Szent István tér 1.). Bővebb információ: <https://mecshonlap.hu/>

LELKIEST

Nagybőjti lelkiest lesz az Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomban (Budapest VI., Szent Teréz u. 2.) március 14-én, pénteken Barsi Balázs ferences atya vezetésével: emelkedést tart a 17.45-kor kezdődő keresztúton, majd a 18.30 órai szentmisében lelkigyakorlatos szentbeszédet mond, 19.30 órától pedig gyóntat, eközben a templom énekkara, a Capella Theresiana nagybőjti vesperást énekel.

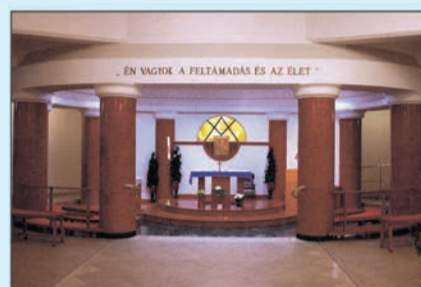
KONFERENCIABESZÉDEK

A ferences lelkiség pillérei címmel konferenciabeszédeket vezet Berhidai Piusz ferences tartományfőnök a pesti ferencesek-

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

nél, az Alcantarai Szent Péter- (belvárosi ferences) templomban (Budapest V., Ferenciek tere 9.) vasárnapokon, 19 órától. Időpontok: március 9., 16., 23., 30., április 6. Témák: Ambíciók, vágyak és istenkeresés; imádkozni és imádsággá válni; testvéri közösség, minoritás, evangélicizáció és misszió. A konferenciabeszédek célja: a ferences lelkiség elmélyítése azokban, akik hivatásukat keresve gondolkodnak a szerzetesi életben való elköteleződésén, Assisi Szent Ferenc lelkiségéhez, szerzetesrendünkhöz közelebb kerülve jobban meg akarják ismerni életformánk lényegét, a ferences lelkiség segítségével szeretnének készülni húsvétra. Március 9-én és április 6-án a konferenciabeszédeket követően Piusz atya, a Klarisza Nővérek, valamint a Ferences Mária Misszionárius Nővérek képviselői személyes és csoportbeszélgetésre várják a hittanterembe azokat, akik a rend férfi- vagy női ága iránt érdeklődnek, hogy kérdezhessenek, beszélgessenek, tanácsot kérjenek a bennük megfogalmazódó hivatás kérdéseiről. Bővebb információ: <https://pestiferences.ferences.eu/>

KÁNTORKÉPZÉS

Kántor alapszakot indít az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem az Egri Hittudományi Főiskolával együttműködésben. A képzés célja olyan kántorok képzése, akik a kántori szolgálat ellátása mellett képesek az evangélium üzenetének átadására énekekben, zenében; felkészültek az egyházzenei felelős szolgálatra, valamint az egyházzene elméleti és gyakorlati ismereteinek birtokában képesek a különböző életkorú plébániai csoportokkal való foglalkozásra. A 2025. szeptemberben induló szakra az egyetem felvételizőknél szóló oldalán található jelentkezési lap beküldésével lehet jelentkezni május 20-áig. A szakkal kapcsolatban további információ a következő elérhetőségeken kérhető: Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Felvételi és Pályatervezési Osztálya (A épület; Eger, Eszterházy tér 1., fsz. 131.), T.: 06/36-520-424; 06/36-520-400/3179-es vagy 4338-as mellék, illetve Egri Hittudományi Főiskola (Eger, Foglár Gy. u. 6.), T.: 06/36-312-916.

RAJZPÁLYÁZAT

„Naphimnusz 800” címmel rajzpályázatot hirdet a Budapesti Katolikus Intézményfenntartó Központ (EKIF) fenntartott intézményeinek általános és középiskolás tanulói számára. 2025. szeptévre, de egyúttal Assisi Szent Ferenc *A teremtmények éneke*, közismert címén a *Naphimnusz* megszületésének 800. évfordulójára emlékező esztendő is. A rajzpályázat célja a gyermekek, fiatalok érzékenyítése, szemléletformálása és annak tudatosítása, hogy a *Naphimnusz* üzenete mennyire fontos a mai világban. További cél, hogy a diákok jobban megismerjék Szent Ferenc életét, és növekedjék az egyházművészet iránti érdeklődésük. A pályamunkák technikai információi: csak kétdimenziós alkotások készülhetnek (rajz, grafika, festmény), számítógépes programokkal nem készí-

thető pályamű, mérete A/4-es lehet. A képeket keret és paszpartu nélkül kéri megküldeni. Egy pályázó egy alkotással pályázhat. Beadás személyesen vagy postán, a Szent Lőrinc Katolikus Általános Iskolának címezve (1183 Budapest, Gyöngyvirág utca 41.). A borítékon kérjük feltüntetni: „Naphimnusz 800”. Beérkezési határidő: 2025. április 16.

A TILMA a Gyermekművészetért Közhasznú Alapítvány újra meghirdeti gyermekrajzpályázatát. A téma a mexikói Guadalupe Szűzanya jelenésének története. Beküldési határidő: 2025. március 31. A képek bármely technikai megoldással készülhetnek A3-as méretben. A művek hátoldalára nyomtatott betűkkel fel kell írni a pályázók nevét és életkorát, elérhetőségeiket, a kép címét és a felkészítő tanár nevét. A rajzokat postán maradó címre: Magyarország, 3000 Hatvan, 1. sz. főposta (Grassalkovich út 1.), vagy szkennelve a tilma@freemail.hu e-mail-címre kell elküldeni. A 20., jubileumi kiállítás megnyitó- és díjkiosztó ünnepségének ideje: 2025. április 26., szombat 12 óra. Az ünnepséget Orosz Lóránd OFM, a mátraverebely-szentkúti nemzeti kegyhely igazgatója és Prokopp Mária művészettörténész nyitja meg.

VEZETETT FELFEDEZŐTÚRÁK

Barokk világ Győr szívében – Látogatás a győri bencéseknél. Vezetett felfedezőtúrák a 17-18. században épült győri egykori jezsuita, ma bencés rendházban. A sétat keretében meglátogatják a barokk templomot, a szerzetesközösség étkezőjét, a Salve Regina-lepcsőházat és a gyógyszerteret. Helyszín: Győr, Széchenyi tér 9. Időpontok: 2025. március 7., 21., április 4., május 9., 23., június 6., 20., pénteki napokon 14 és 15.30 óra között. A túrákon egy alkalommal legfeljebb 35 fő vehet részt, emiatt előzetesen regisztrálni kell a titkarsag@bencesygyor.hu címen. Csak előre regisztrált látogatókat tudnak fogadni! A levélben mindenképp jelezni kell, melyik dátumra szeretne jelentkezni!

KIÁLLÍTÁS

„Istennek Kintess Tárháza” címmel kiállítás tekinthető meg az esztergomi Bibliotheca ferences vonatkozású ritkaságaiból az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtárban (Esztergom, Pázmány Péter u. 2.). A kiállítást rendezte: Dobó Judit, Németh Boglárka, Ócsai Eszter.

HALÁLOZÁS

Danka Margit Mária szociális testvér életének 90. évében, 2025. február 9-én, a szentségekkel megerősítve hazatért az atyai házba. Gyászmiséje és búcsúztatása 2025. március 7-én, pénteken 13 órakor lesz a kelenföldi Szent Gellért-templom urnatemetőjében. Fogadalmas életének mottója: Ecce ancilla Domini. Fiat voluntas tua.

HÍREK KÉPEKBEN

• **Isten a világhálón – Az egyházi kommunikáció jelene és jövője** címmel tartottak szakmai napot az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen, a Líceum kápolnájában február 26-án, a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) közös szervezésében. Az eseményen TERNYÁK Csaba egri érsek mondott köszöntőt.

• **A Pécsi Egyházmegye** hagyományosan évente kétszer, tavasszal és ősszel találkozóra hívja ifjú ministránsait. A február 22-én Dombóváron megrendezett ministránsnapra ellátogatott Felföldi László pécsi megyéspüspök is.

• **Szent Anna oltalmába ajánlották** az újonnan kialakított görögkatolikus gyermekvédelmi központot Hajdúnánáson. Az ünnepélyes szentelést és átadást február 27-én tartották. A központ munkatársainak az emeleti részen alakították ki irodákat. Az épület földszintjén leginkább kapcsolattartásra alkalmas helyiségek, valamint a szakszolgálati szobák találhatók.

Identitásközvetítés a turizmusban

Az Óbudai zsinagógában február 27-én folytatódott a Berésit hittudományi szabadegyetem, amelynek témája ez alkalommal az Identitásközvetítés a turizmusban volt. **Negyela László teológus, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH) Egyházi Gyűjteményének vezetője Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspökkel, a budapesti Szent István-bazilika plébánosával és Zsigmond Gáborral, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatójával beszélgetett.**

A Berésit (Kezdetkor) elnevezésű hittudományi szabadegyetem az EMIH – Magyar Zsidó Szövetség és a Milton Friedman Egyetem szervezésében, a Zsidó Tudományok Szabadegyeteme Alapítvány közreműködésével indult el 2024. március 14-én az Óbudai zsinagógában.

Van-e nemzeti, vallási identitása egy épületnek vagy egy intézménynek, és ha igen, az miben ragadható meg? – tette fel a beszélgetés-
indító kérdést Negyela László.

Mohos Gábor püspök elmondta, amikor a 19. század közepén Hild József tervei alapján elkezdték építeni a Szent István-bazilikát, még nem volt erős a nemzeti jellege. Az 1800-as évek végén dőlt el, hogy István, az első magyar király lesz a templom védőszentje. Nemzeti jelleget is ekkor kapott az épület. A bazilika ugyanakkor az ima és az istentisztelet helye.

A Magyar Nemzeti Múzeum az ország első számú múzeuma, nemzeti karaktere értelem-szerűen erős – vette át a szót Zsigmond Gábor, majd emlékeztetett: a múzeumot 1802-ben egy magyar nemes, gróf Széchényi Ferenc alapította. Az épület munkálatai az 1830-as években kezdődtek meg Pollack Mihály tervei alapján, s a múzeum a Magyar Tudományos Akadémiával együtt a reformkorszak szimbóluma lett. Zsigmond Gábor hangsúlyozta: a múzeumok is az élő közösség terei, és nem poros emlékeket szolgálnak. Mint mondta, a 21. században a múzeumnak diszkurzív társadalmi térére kell válnia, témákat kell felvetnie.

Negyela László ezután afelől érdeklődött, változott-e a vallásturisztikai megközelítés az elmúlt években. A kétezres évek elején például nagy port kavart, amikor a pécsi székesegyházban a turisták számára bevezették a belépőjegyet.

Mohos Gábor elmondta, a Szent István-bazilikában a turisták korábban adományt adhattak, három évvel ezelőtt azonban itt is bevezették a belépőjegyet, s ezt elfogadták a látogatók. A bazilika szakrális tér, de vannak, akik kulturális-történelmi jelentősége miatt keresik fel. Mivel Puskás Ferenc és az Aranycsapat három további tagja az altemplomban van eltemetve, az ő sírjaikat látogatókra is gondolni kell. A Szent István-napi körmenet mellett a bazilikában a magyar szentek ábrázolása és a Szent Jobb is kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy a turistákat megismertessék a magyar történelem főbb fejezeteivel.

A Nemzeti Múzeum igazgatója az újabb kihívásokról beszélt: a covid-járvány idején minden múzeum digitális tartalomgyártóvá vált, s azóta is igyekeznek segíteni az oktatást ilyen módon. Elmondta továbbá, hogy egy dubaji múzeumban a kiállítási tárgy alá szenzoros pulzusmérőt helyeztek el: ha a műtárgy nem vált ki heves reakciót a látogatókból, akkor lecserelik. A múzeum a szolgáltatóipar része lett, ugyanakkor szakmai, vállalati, vallási, nemzeti, regionális jellegű identitások hiteles óre is.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Gyógyulás Boldog Carlo Acutis közbenjárására

María Dolores Rosique spanyol gyermekorvos (képünkön) sugárzó mosollyal, megújult hit-tel mesélte el a gyógyulásról szóló bizonyosságtételét, miután legyőzte az agresszív hasüregi rákot. Azt vallja, hogy gyógyulása azután kezdődött, hogy meglátogatta Boldog Carlo Acutis sírját Assisiben, és teljesen az ő gondjaira bízta magát. A romkat.ro katolikus portálon február 21-én megjelent cikk fordítását közöljük.

biztosan tudtam, mert a hatodik érzékem a szakmámhoz tartozik. Nem tudtam, hogy a rák a májban, a hasnyálmirigyben van-e, de abban a pillanatban hirtelen fordulatot vett számunkra az élet” – mondta. „A paradicsomból úgy éreztük, hogy a pokolba zuhanunk” – fogalmazott.

María Dolores Rosique elmondta, hogy attól a pillanattól kezdve, bár nem volt könnyű az út, „csodálatos utazás” volt, mivel úgy érezték, hogy „annyi ember szeretete és imája, a családjuk és természetesen maga az Úr támogatta” őket. Amint elmondta, két igen súlyos műtéten van túl azóta, intraperitoneális (hasüregben belüli) kemoterápiás kezelést kapott, és számtalan nehézséget élt át. „De azóta eltelt két év, és hála Istennek, most már mentes vagyok a betegségtől” – mondta mosolyogva. María nem azt kérte Boldog Carlo Acutistól, hogy közbenjárására csodás módon meggyógyuljon, hanem azt, hogy a betegsége csak annyira legyen súlyos, hogy láthassa felnőni a lányait.

„Az igazi csoda nemcsak az, hogy életben vagyok – ami természetesen áldás –, hanem az a lelki hatás, amit ez rám, a családomra és sok barátomra gyakorolt, akik távol voltak az Úrtól. Ennek az élménynek az eredményeként sokan visszatértek Istenhez. És természetesen nem is lehetnék boldogabb, mert ez az igazi csoda” – magyarázta. Amikor a betegség megjelent, María úgy emlékezett, hogy életük boldog időszakát élték éppen. A lányaik már elég idősek voltak ahhoz, hogy már nem igényeltek annyi fizikai erőfeszítést, részben gondoskodtak is magukról. „A munkám stabil volt, és minden jól működött, nagyobb hullámvölgyek nélkül” – mondta.

Amikor elmondta férjének, hogy rákos, Pablo nyugodt maradt, és két lehetőséget vázolt fel: vagy azonnal visszatérnek Spanyolországba, vagy megvárják a három nap múlva induló hajót. Ugyanakkor világossá tette, hogy ha a maradás mellett döntenek, akkor nyugodtan nézzenek szembe a dologgal, ne hagyják, hogy eluralkodjon rajtuk a szomorúság. „Az volt a legészszérűbb, ha várunk. Három nap nem változtatott volna semmin, és legalább együtt érezhettük jól magunkat. Így hát megpróbáltuk a legjobbat kihozni magunkból. Nemegyszer nagyot nyeltem, de kértem az Urat, hogy adjon erőt, hogy még jobban összefogjon minket, ha esetleg nehéz időszak várna ránk, ahogy később kiderült” – mesélte.

Amikor elindultak a hajó felé, amellyel Toszkánából Rómába akartak utazni, és még néhány óra volt hátra az indulásig, Pablo azt javasol-

ta, hogy álljanak meg Assisiben, bár ez nem szerepelt az eredeti terveik között. Ekkor az az aggodalom cikázott María gondolatai között, hogy a lányai ilyen fiatalon az anyjuk nélkül maradnak. Ezzel a lehetőséggel szembesülve imádkozott Istenhez: „Uram, tedd meg értük! Tényleg nem akarok semmit magamnak.” „Nem a gyógyulást kerestem magamnak. Teljesnek éreztem magam, Istennek, mindazzal, amit ő adott nekem. De a lányaimra gondoltam, hogy sükségük van az anyjukra. Ekkor jött egy váratlan fordulópon” – mondta.

Miközben María ezekkel a gondolatokkal volt elfoglalva, a férje észrevette, hogy Assisiben az üzletek tele vannak fényképekkel, rózsafüzérekkel, amelyeken Boldog Carlo Acutis képe látható, egy fiatalemberé, akiről alig hallottak addig. Kíváncsiságtól vezérelve kicsit jobban utánanézett,

és a Google-ön keresgélve meglepődve fedezte fel, hogy Boldog Carlo Acutis nyughelye mindössze háromszáz méterre van tőlük. María fizikailag és lelkileg is kimerültnak érezte magát, először nem akarta megnézni Carlo Acutis földi maradványait, de a lányai ragaszkodtak hozzá. „Végül azt hiszem, a Szentlélek vagy akár Carlo maga volt az, aki a lányaimon keresztül odarángatott, mert magamtól soha nem mentem volna oda” – vallotta be.

Maríanak lehetősége volt arra, hogy szándékát egy kis cetlire írja, és azt a szándékok számára fenntartott dobozba tegye. Először is azt kérte Carlótól, hogy gyermekei és más, rokon fiatalok mindig legyenek olyan közel az Eucharisztiahoz, mint ő. Aztán kérte, hogy állapota ne legyen túl súlyos, lássa a lányait felnőni. „Teljesen átadtam magam, és azt mondtam neki: »Carlo, itt vagyok a kezdedben. Rajtad keresztül kell közbenjárást kérnem, mert te hoztál ide«” – mondta María. Ezzel együtt imádkozott a családjával, majd nem sokkal később elhagyták a templomot.

Ahogy kilépett az ajtón, máris némi változást érzett, túl a hatalmas lelki békén. María hirtelen jobban érezte magát, mint az utóbbi hónapokban bármikor. Elmúltak a fájdalmai, és jó erőnléte lett hirtelen. „A jóllét csodálatos érzése volt” – magyarázta. És abban a pillanatban megértette. „Azt hiszem, ez az Úr simogatása volt, ami által azt mondta nekem: »Nyugodj meg, bármi is történik, nem vagy egyedül.«” Abban a pillanatban María biztosan tudta, hogy meg fog gyógyulni.

Forrás és foto: Romkat.ro/ACI Prensa – CNA